XX. évfolyam 25. szám Ára: 1 forint 1964. június 18.

— *Gyere, fiam, itt megebédelünk...*
— *Ugyan, te csacsi! Ez nem étterem, hanem hivatal...*

Vasvári Anna rajza

Nyári négysorosok

VENDÉG

Mint vendég lép fel minálunk a nyár.
Szines plakátok. Felemelt helyár.
Harsog a víz és visszhangzik a hegy,
elkel az összes szabadtéri jegy.

NÁSZÚT

Nászutasokkal víg vonat poroszkál
Füred felé, a tavat kerüli.
A fapados, hol ülnek, másodosztály,
de örömük – osztályonfelüli.

ERKÉLY

Egy kosztos gerle-párnak ez az éden,
de itt galamb, veréb is jóllakik.
Betartja valamennyi példaképpen
az együttélés szent szabályait.

DIVAT

Nők lábán nincs harisnya, ámde nézem:
a nájlon-kesztyű mindig ott a kézen.
Következetlen divat... Legalább
tudná a kéz, hogy mit csinál a láb.

NYUGDÍJASOK

Sakkoznak kint a téren, épp a bástya
kegyetlenül egy gyalogot kiüt.
A műszaknak rég vége, túlórázva
folytatják már. A hold a kibicük.

Bródy László

N E V E K

Amikor a minap azt olvastam az egyik francia újságban, hogy egy párizsi törvényszéki tárgyaláson valamilyen autólopási ügyben a védelmet egy Danton nevű ügyvéd látta el, arra gondoltam, mennyire nem használjuk ki a patinás történelmi nevek varázsát. Megfeledkezünk arról, hogy a legtöbb ember lusta újat tanulni, s ha már hozzászokott valamihez, az számára kielégítően fedi a megfelelő fogalmat.

Senki sem tenne fel ilyenfajta kérdéseket: „Hát ez ki?", senkit sem gyötörne a bizonytalanság, ha efféle híreket olvashatna az újságokban:

Görög íróküldöttség hazánkban. Az Írószövetség meghívására háromtagú görög íróküldöttség érkezett szerdán Budapestre. A küldöttség vezetője Homérosz költő, tagjai: Szofoklész színpadi szerző és Ezópus meseíró. Vendégeinket a ferihegyi repülőtéren a Kulturális Kapcsolatok Intézete és az Írószövetség képviselőin kívül több közönségszervező várta.

Megkezdődött a Nemzetközi Malomipari Plénum a Sportcsarnokban. Az első felszólaló Don Quijote volt.

A rádió népszerű „Orvosi tanácsok" rovatát a gyengélkedő Hippokratész helyett Paracelsus vette át.

Galilei, a neves olasz geofizikus Chilébe utazott, hogy a földrengéssújtotta területeken a föld mozgását tanulmányozza.

Rómában az olasz képviselőház legutóbbi ülésén az ellenzéki Ciceró nagy beszédben támadta és cezaromániával vádolta a kormányt.

A Nemzetközi Humorista Szövetség Tréfacsináló Albizottságába Till Eulenspiegelen, Naszreddin Hodzsán kívül a magyar Ludas Matyit is beválasztották.

A dubnai atomkutató intézetben nagysikerű előadást tartott Demokritosz, a fiatal görög atomtudós „Az elemi részecskék spekulatív mozgása" címmel.

Újabb területekre terjesztik ki a pótmamaszolgálatot! — jelentette ki a Tempó sajtótájékoztatóján Ödipusz főosztályvezető.

Mezzofanti igazgató nyitotta meg az Idegen Nyelvek Főiskolájának idei tanévét.

Megérkezett a szovjet öttusa-válogatott. Tagjai: Borisz Godunov, Rodion Raszkolnyikov és Ivan Szuszanyin.

A dán—magyar tejipari export-import tárgyalások nehezen haladnak előre, mivel a dán küldöttség vezetője, Hamlet királyfi tejkormánybiztos sorozatos fenntartásokkal élt a megbeszélések során.

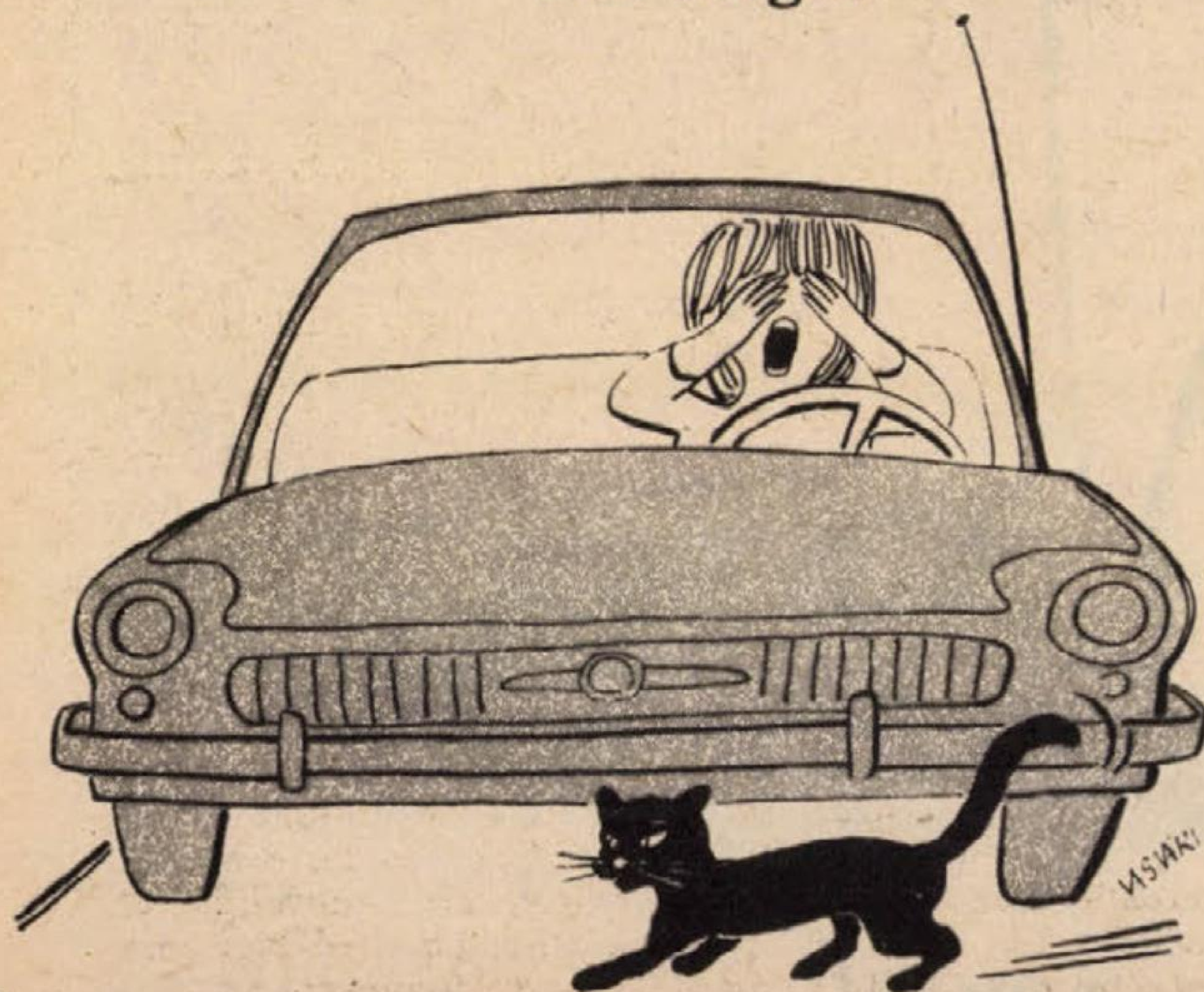
A Vasas nemzetközi birkózóversenyén magyar részről Botond, Toldi Miklós és Kinizsi Pál indulását várják, de elküldte nevezését a görög Heraklész, a csehszlovák Holubár és az izraeli Sámson is.

A spanyol Kolumbus Kristóf nyerte az Atlanti-óceáni vitorlás versenyt az angol Drake és a portugál Magellan előtt.

Kérem neves kortársaimat, hogy ne legyenek féltékenyek ezekre az ódon zengésű, mindenki által ismert nevekre. A világhír kialakulásához idő kell és az idő előre, nem pedig hátrafelé múlik. Ésszerű Gagarint „a világűr Kolumbus"-ának nevezni, de helytelen lett volna megkívánni a spanyoloktól, hogy Kolumbust, a tizenötödik században így emlegessék: „Az óceán Gagarinja".

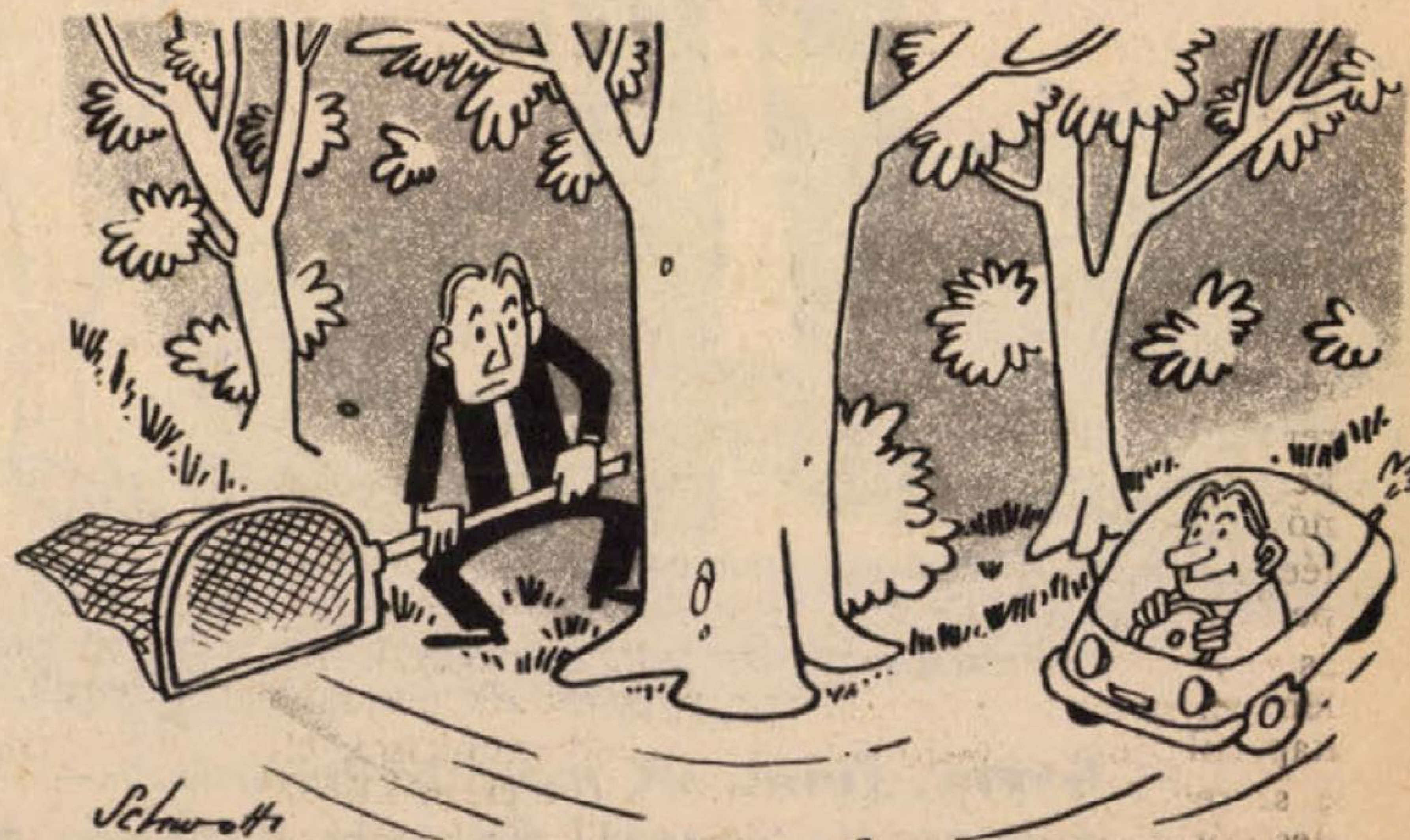
Feleki László

Női dolgok

– Juj!...

Autó-stop

A tudomány világából

Az Élet és Tudomány legutóbbi számában téli problémákkal foglalkozó cikket közölt, mely így kezdődik: „Amikor ezek a sorok megjelennek, *talán* már véget ért a tél . . ." Úgy látszik nem vették figyelembe az időjárás alakulásában sorozatosan észlelhető rendellenességeket, amikor lehetségesnek tartották, hogy júniusra talán már véget ér a tél.

Legfeljebb utolsóelőtti

Az Esti Hírlapból úgy értesültünk, hogy egy párizsi kórházban meghalt Edmond du Plessis de Richelieu gróf, a történelemkönyvekből, de még inkább a kalandos filmekből jólismert Richelieu bíboros *utolsó leszármazottja.* Az is kiderült a cikkből, hogy a hosszúnevű grófot a felesége, két tőle származó gyermekével együtt már régebben elhagyta. Az öreg gróf ezek szerint legfeljebb az utolsóelőtti Richelieu címére tarthat jogos igényt.

A rák kimegy a vetésre?

A British Museum részére gyűjt rákokat a Tisza *partján* Mr. Harding, a hazánkban tartózkodó angol tudós – írja az Esti Hírlap. Nem jósolhatunk gazdag zsákmányt Mr. Hardingnak, a tiszai rákok, akárcsak a potykák, inkább a vízben szeretnek tartózkodni és csak a legritkább esetben másznak ki a partra.

Hogy mik vannak!

A Népszava „Autó a *konyhában*" címmel a városi gépkocsi parkolás megoldására hivatott találmányt ismertetett, a harmonikaszerűen rövidíthető és hosszabbítható autót. Most már alighanem annak a lehetőségeit kutatják, hogyan juttassák nagyobb nehézségek nélkül az autókat a konyhákba, különösen az emeletes házakban.

Tűzeset

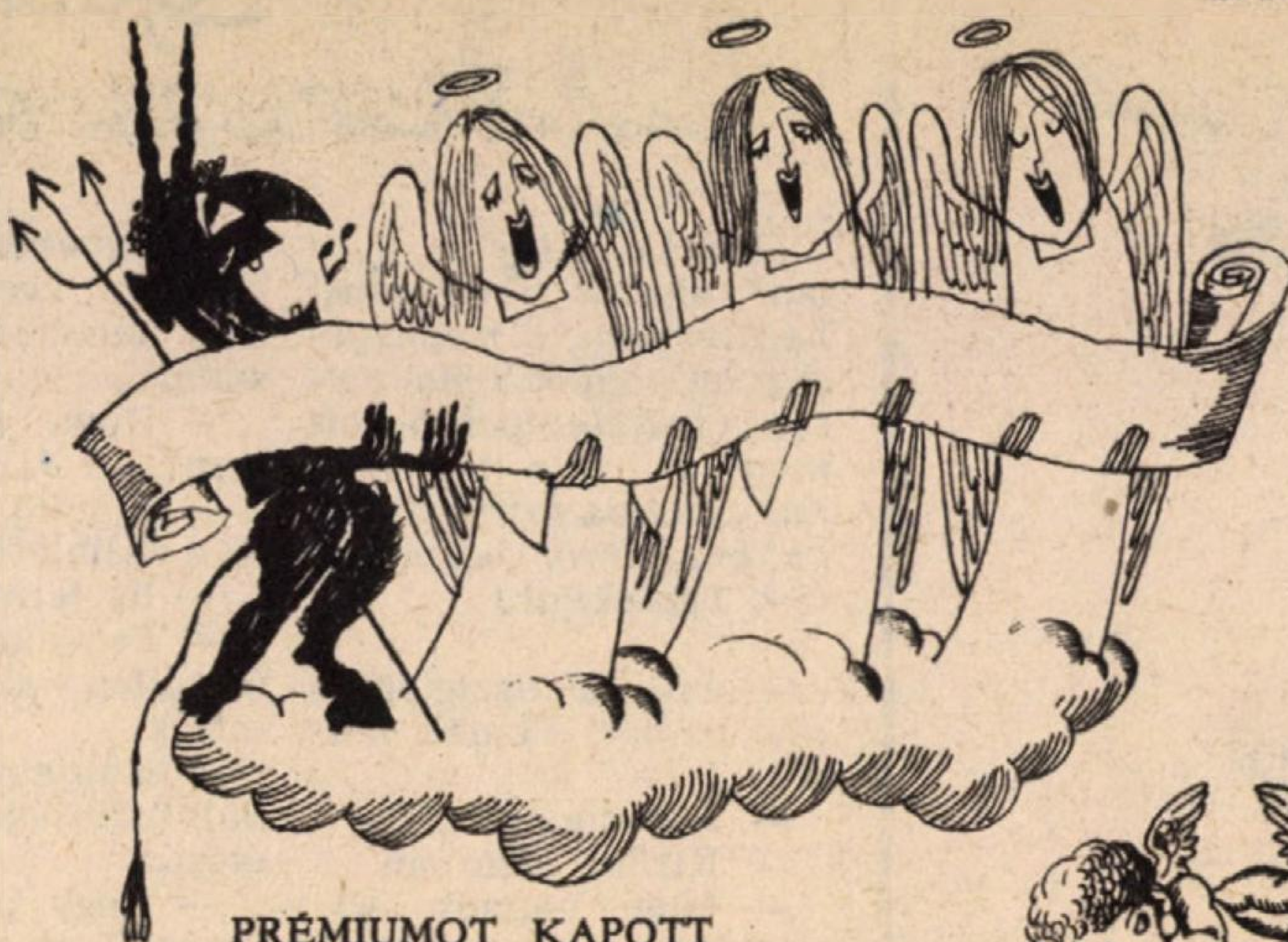
Beszámol az Esti Hírlap arról, hogy a Velencei-tó népszerű nádfedeles csárdája, „az adácsi nádfedeles csárda" leégett.

Jó nagy tűz lehetett az *Agárdi* csárdában, ha a tudósító a heves-megyei Adács község csárdáját vélte kigyulladni!

Dr. Árgus

Szűr-Szabó József rajzai

ANGYALI!

PRÉMIUMOT KAPOTT

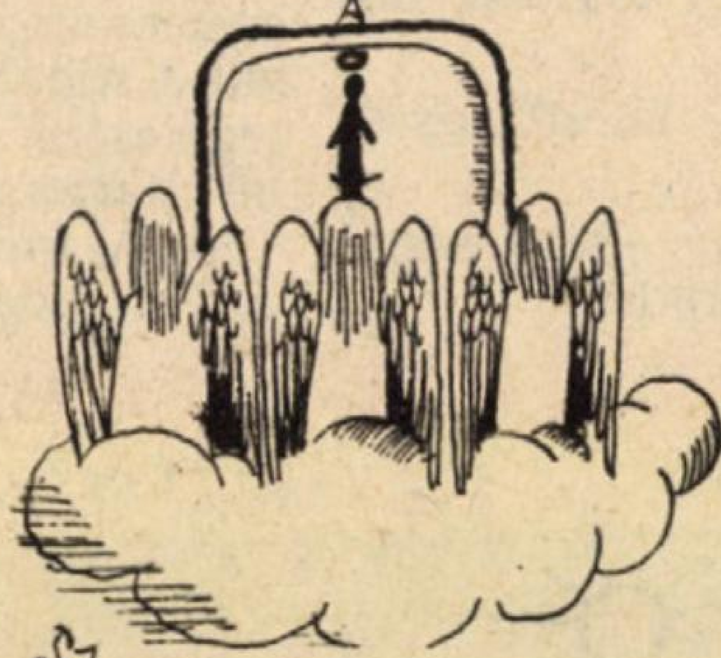

KÖNYÖKLŐ ANGYALOK

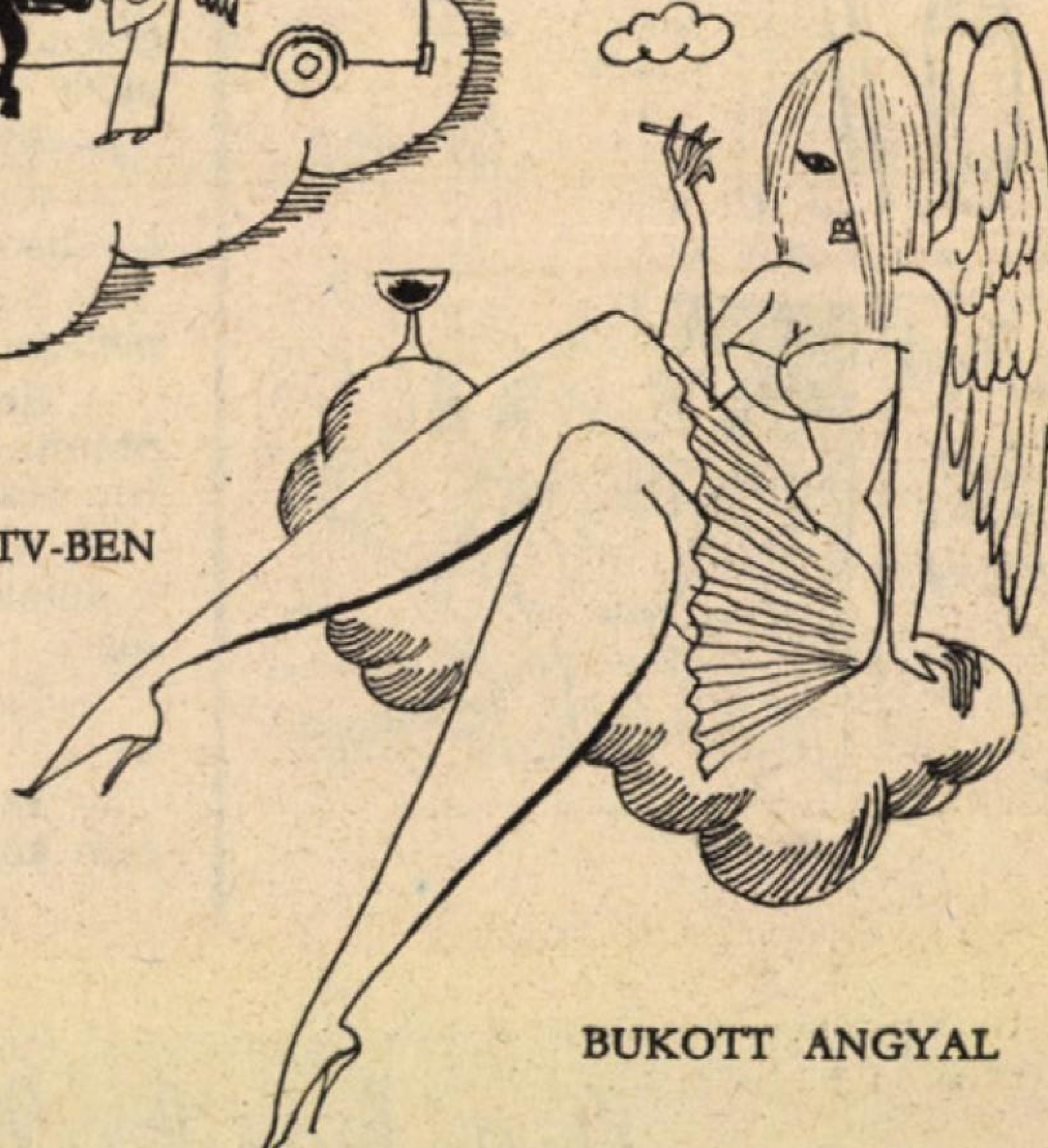
TURISTA-CSOPORT ÉRKEZETT

AZ „ANGYAL" SOROZAT A TV-BEN

Szakmai bemutató

BUKOTT ANGYAL

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

BILLENŐS PROBLÉMA

Régóta tart a nézeteltérés Békésen a közlekedési rendőr és a termelőszövetkezetünk között a billenős pótkocsi ügyében. A téesznek ugyanis két szuper Zetorja van: egy 50-es és egy 30-as. Ezekhez mi lengyel billenős pótkocsit kaptunk, mert így billent a szerencsénk. Pedig rendes pótkocsival is megelégedtünk volna. Az 50-es szuper után általában két lengyel billenős pótkocsit kapcsolunk. A Zetor bírja, de a vezetőfülkében csak három személynek van hely. Következésképpen csak két rakodómunkást vihet magával. Így hát nem tudjuk megoldani a rakodómunkások elhelyezését, mert a KRESZ tiltja a billenős kocsikban az utazást. Jó lenne, ha az illetékesek gondoskodnának olyan megoldásról, amely biztosítja a szuper Zetor gazdaságosabb kihasználását, illetve a négy rakodómunkás férőhelyét. Bízom abban, hogy ezt a kérdést hamarosan helyrebillentik.

„Viharsarok" TSZ
Békés
Molnár Imre
kert. brig. vez.

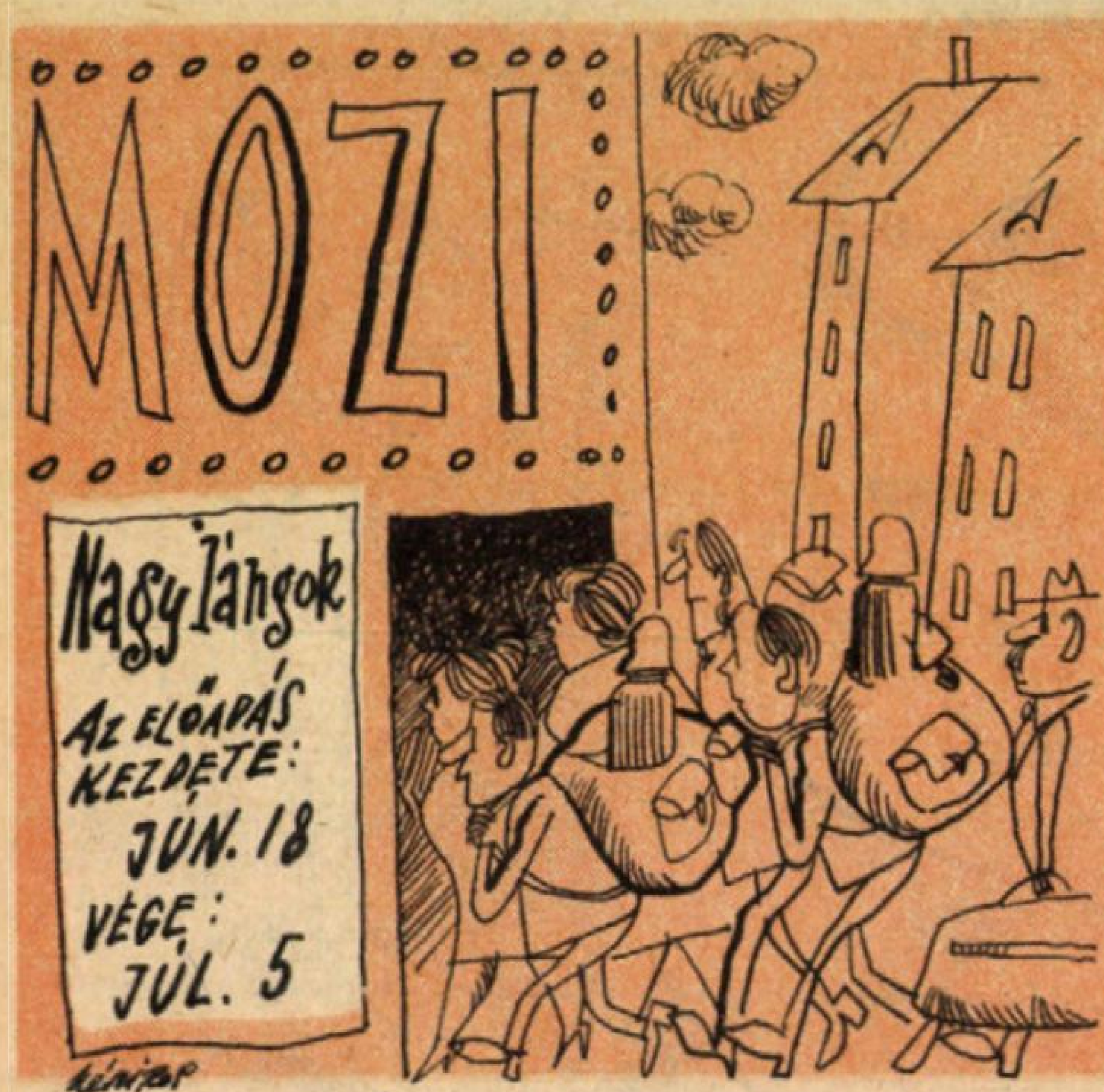
MÁSFÉLMILLIÁRD PIRULA

Ha valaki tudni akarja, miért alszanak mélyen az angolok, miért nyugodtak s egyben élénkek, az olvassa el az angol egészségügyi minisztérium egy vezető tisztviselőjének statisztikáját, amelyből kiderül, hogy az elmúlt évben az orvosok 800 millió altató, 350 millió nyugtató és 250 millió élénkítő tablettát írtak az álmatlan, nyugtalan és levert angolok számára. S ha arra gondolunk, hogy ősszel választás lesz a brit szigeteken, képzeljük el, hogy a pártok milyen mértékben emelik majd a gyógyszerfogyasztást.

Nyaraló-mentőszolgálat

Hosszú film

Egészen más...

(Teplák Albert nyugati útjáról feleségével hazatérőben, a megengedettnél nagyobb mennyiségű áruféleséget hozott magával, és a vámolásnál elmulasztotta azt bevallani. Erről beszélgettem Teplákkal.)

— Ön köztiszteletben álló ember, Teplák kartárs.

— Úgy tudom...

— Kitűnő állásban.

— Meg vagyok elégedve.

— Jövedelme?

— Havi háromezerötszáz, plusz prémium.

— Felesége keresete?

— Ezerhétszázötven.

— Gyerek?

— Nincs.

— Rendesen megélnek tehát a jövedelmükből.

— Gond nélkül.

— Szeretik és megbecsülik önt.

— Nincs mit tagadnom...

— Mindig tisztességesen gondolkozott és úgyis cselekedett.

— Sőt, úgyis éltem.

— Kitűnő munkaerő hírében áll.

— Sohasem volt rám panasz.

— Rendszeresen kap prémiumot, jutalmat, elismerést...

— Az én szememben a munka a legfőbb dolog.

— És a becsületessége...

— Ebben eddig senki sem kételkedett.

— Egyetlen fillér sem tapad a kezéhez. Sohasem károsított meg másokat...

— Hova gondol, kérem?!

— Mindig féltve őrizte a vállalati vagyont...

— Ez természetes.

— Fegyelmit indított az ellen, aki megdézsmálta.

— Büntetni kell a szabálytalanságot, a visszaélést...

— Hogy jutott eszébe ötven órát becsempészni?

— Súlyos vád ez, kérem! Csak be akartam hozni...

— A vám megkerülésével...

— Négyezer forintig nincs vám. Ketten a feleségemmel nyolcezerig jogosultak vagyunk...

— De nem kizárólag svájci órákban.

— Olasz szövetet is hoztunk. Kint nagyon olcsó...

— Ezzel csak tetézték cselekményük súlyosságát. Csupán az ötven óra legolcsóbb belföldi értéke harmincezer forint.

— Ajándékba kaptuk és ajándékba hoztuk. Legalább huszonöt rokonunk él kint, és ugyanannyi él Pesten is. Nagy a család.

— Ezt szokták mondani a vámnál. Egyébként, ajándékban sem szabad ilyen mennyiséget becsempészni.

— Ön ismét megbélyegző kitételeket használ. Nem csempésztük, csak behoztuk...

— És a vámolásnál elhallgatták.

— Mégis rájöttek. Sajnos, éppen a vámvizsgálatnál kioldódott a zsinór...

— Miféle zsinór?

— Amire a feleségem derekán az órákat fűztük.

— Tehát ön tudta, hogy tiltott dolgot cselekszik és ezért felelnie kell?

— Tudtam, nem tagadom.

— És ön továbbra is becsületes embernek tartja magát?

— Annak. Én külföldön akasztottam az órákat a feleségem derekára. S ez egészen más dolog, kérem! Külföldön rájön az emberre...

— Persze: a mohóság. Mindent akar... Semmi sem elég...

— Ez így van. Sajnos.

— Na és mivel magyarázza ezt?

— Rémes az a kapitalista környezet, kérem...

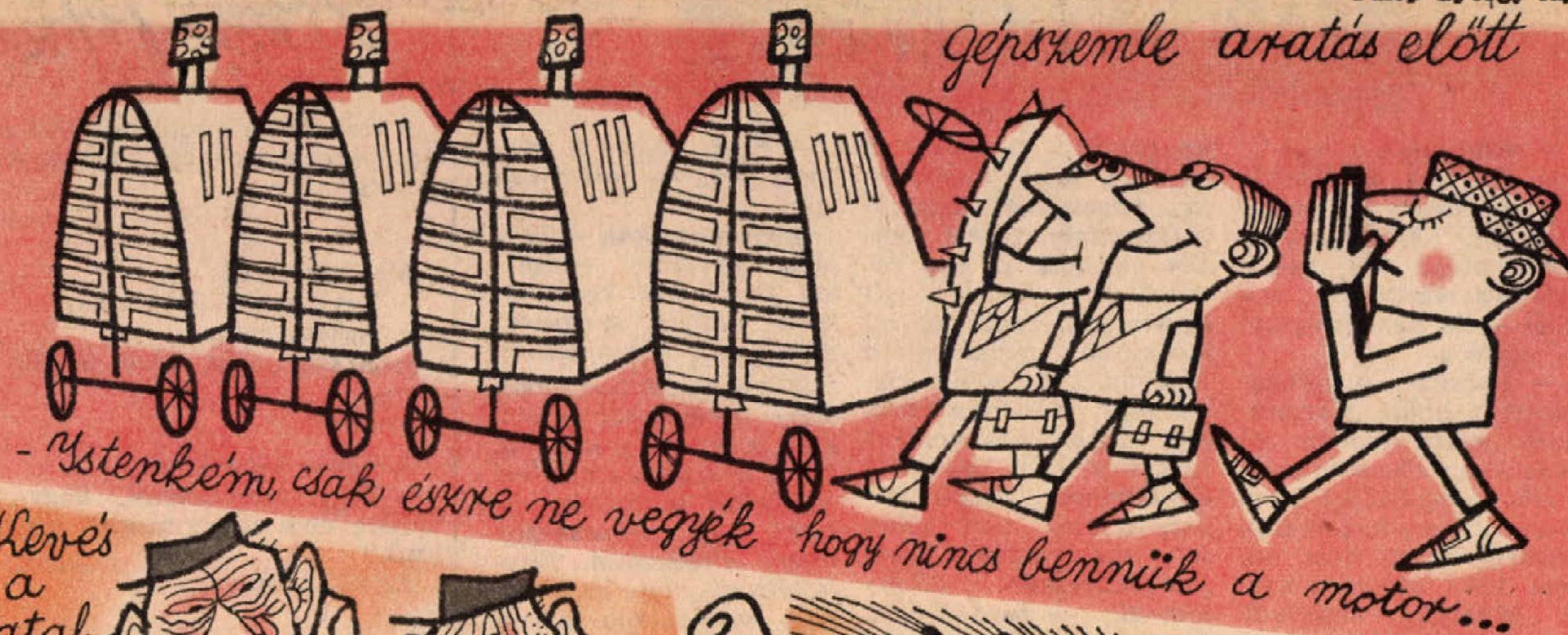
Földes György

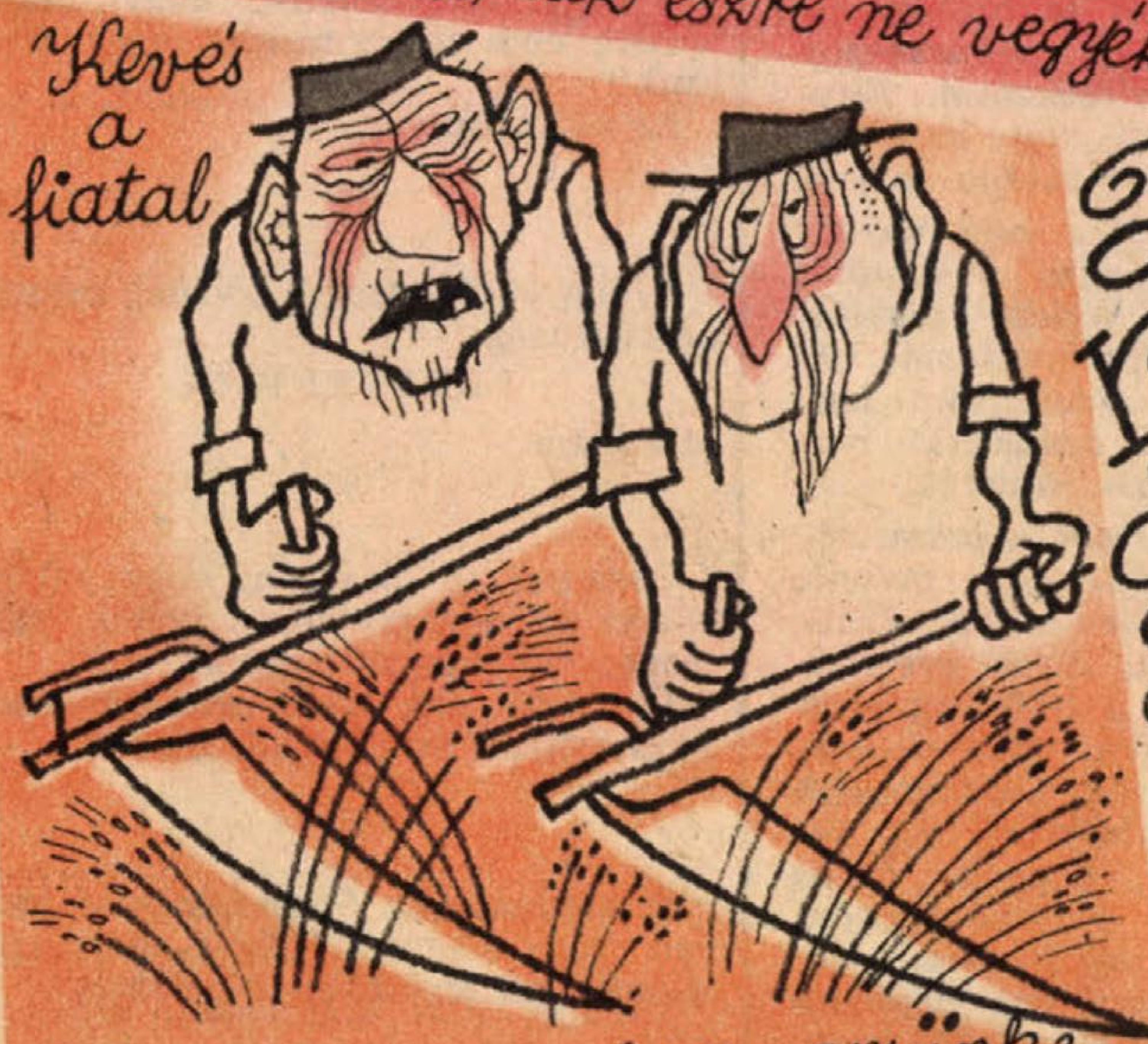
Jucika és a kánikula

Pusztai Pál rajza

Fülöp György rajza

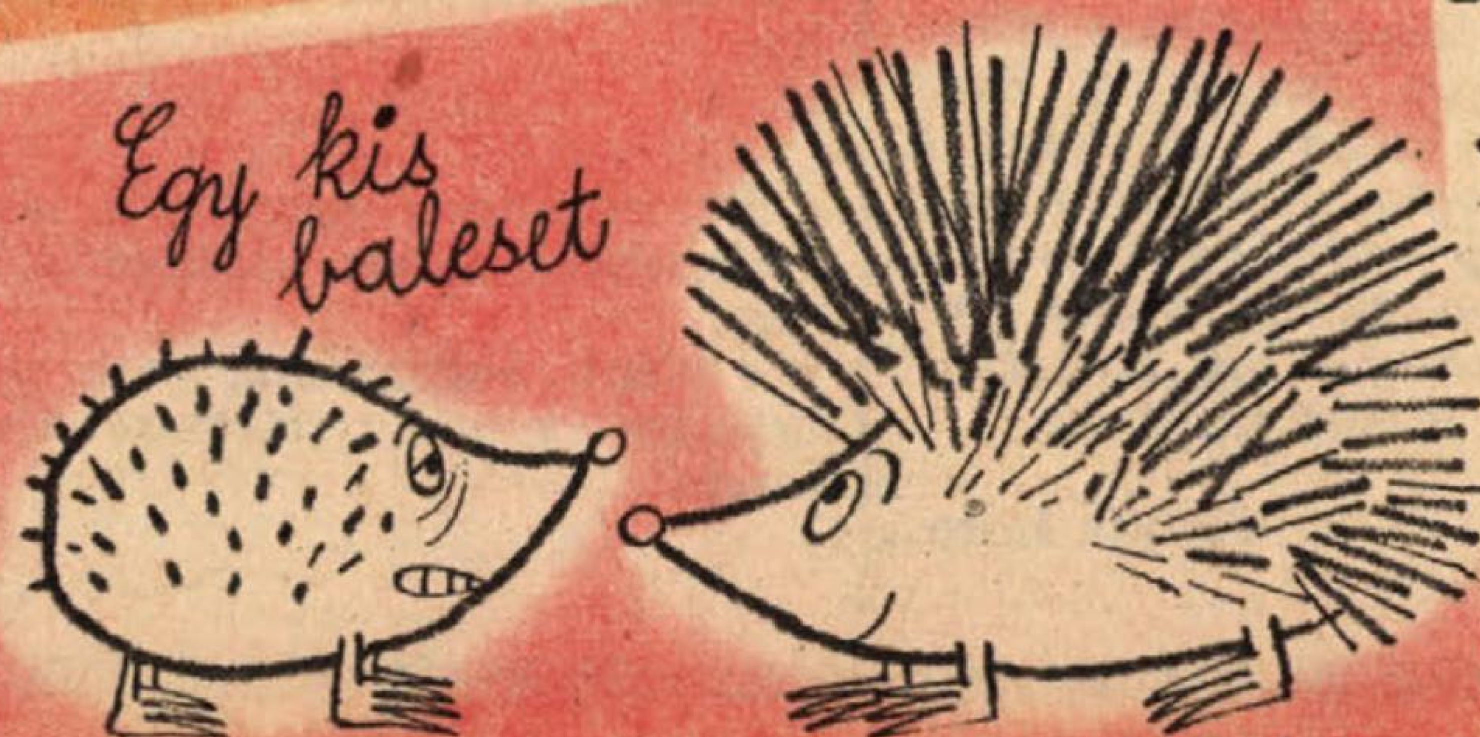

aratás balesetmentesen!

Jesszusom, megint leszaladt egy szem!

Biztos üzlet

(TÖRTÉNIK A PESTI UTCÁN)

SEMJÉN *(jól öltözött vagány; balról jön, kézikocsit húzva maga után. A kocsin kissé lazán megtömött 5—6 nagy zsák, azonkívül egy halmaz különböző színű levélboríték fekszik).*

BARNA *(jobbról jön. Meglepődve):* Mi az, Semjénkém, mi van magával? Trógerol?

SEMJÉN *(megáll, a kocsirudat leereszti):* Amint látja, Barna úr.

BARNA *(végigmustrálja):* De úgy látom, azért eggyszen elegáns. Megy az üzlet?

SEMJÉN: Megy, hálistennek. Soha rosszabbul ne menjen.

BARNA: És mi az, amit szállít? Minden fuvart vállal?

SEMJÉN: Dehogyis!... Én magamnak dolgozom, ez egy speciális üzlet. És nagyon diszkrét a dolog.

BARNA: Nekem elárulhatja, egy ilyen régi ismerősnek.

SEMJÉN: Na jó, de ne mondja el senkinek. *(Zsebből újságot húz elő, és kinyitja.)* Minden héten feladok egy apróhirdetést. *(Olvassa.)* „Nyugati diplomata csinos nő ismeretségét keresi. 'Házasság lehetséges' jeligére." Vagy ezt *(másik lapból olvassa):* „Autóval, öröklakással és balatoni villával rendelkező, vezető állásban levő főmérnök csinos nő ismeretségét keresi, házasság céljából." *(A zsákokra mutat).* Minden ilyen hirdetésre kapok egy fél vagon levelet, s ezt a MÉH-nek eladom...

Heves Ferenc

HIÁNYCIKK

— Rágyújt?

— Ó! Hol szerezte?

Rejtelmesen mosolyogtam. Mosolyom a bennfentesé volt; hatalmas összeköttetést sejtető — de nem fitogtató — mosoly.

— Fecske! — lelkendezett a hölgy. Karminpiros ajkai mohón tapadtak az éltető filterre.

Hát igen, Fecske. Nem keserű Kossuth, nem taplószerű Terv, nem ravasz Totó, mégcsak nem is Műszaki Fesztivál, vagy Alba Regia. Nem. Valódi Fecske. Amit már egy hete nem lehetett látni. Hiánycikk volt, a szó klasszikus értelmében. Ha valaki megkockáztatta egy trafikban a költői kérdést, „Fecske van?" — jobb esetben vidékinek, általában azonban inkább hülyének nézték. Én egy darabig dacoltam a látszattal. Aztán belefásultam a küzdelembe.

De lám, harcom mégse volt eredménytelen. Sőt. Egy reggel, óvatlan pillanatban, a presszóbeli pénztáros néni a zsebembe csúsztatott valamit. Tapintásáról megismertem, és szótlanul letettem a tálcára négy negyvenet. Délelőtt a büfében négy negyvennel kevesebbet kaptam vissza. Helyette kis zacskót nyújtott át egy remegő kéz. Fecske volt abban is. Délután, amint kettesben maradtunk a boltban, a közértes kisasszony ıámkacsintott. Két doboz hiánycikket halászott ki a pult alól diadalmasan. Hogy hazaérkeztem, asztalomon új meglepetés várt. „Legkedvesebb albérlőmnek" — hirdették a reszketeg betűk.

Attól kezdve minden nap öt doboz Fecskét kaptam, persze, a legnagyobb titokban. Nem utasíthattam vissza. Komoly veszedelmet vállaló jóindulatot visszautasítani disznóság. Meg aztán — nem árt egy kis tartalék — gondoltam. Hátha később még a bennfenteseknek se lesz.

Így ment ez, közel egy hónapon keresztül.

A fizetés előtti napokban kezdtem ideges lenni. Szimpatikusabb kollégáimat félrevontam.

— Te Fecskét szívsz, ugye. Át tudnék adni néhány dobozzal!

— Kösz, most el vagyok látva — volt a válasz.

Harmincadikán — kétségbeesésemben — nyíltan kínálgatni kezdtem. Nem kellett senkinek. Aznap nem vacsoráztam.

A következő hónapban nagy beosztással éltem. Meg is lett az eredmény. Mind a százötven doboz cigarettát ki tudtam fizetni. Egy narancshéjon mégis elcsúsztam. Elfelejtettem, hogy az a hónap harmincegy napos.

Reggelire még maradt pénzem, ám a Fecskét vissza kellett utasítanom. Nem volt más választás. Jóakaróim botránkozó ámulattal reagáltak. De kibírták.

Vérszemet kaptam. Attól kezdve nem vettem át egyetlen doboz Fecskét sem. Se a presszóban, se a büfében, se a Közértben. Még a trafikban sem. Érzékenyebb kiszolgálóimnak azt hazudtam, hogy az orvos eltiltott a dohányzástól. Még sajnálkoztak is. Háziasszonyom azonban engesztelhetetlenül meggyűlölt. Nyomban felmondott. Rövid haladékot kértem.

A cigaretta árát félreteszem. Mégpedig nem egy, hanem öt dobozét naponta. Kiszámítottam, hogy mire Fecske-készletem elfogy, éppen befizethetek egy szövetkezeti másfélszobásra.

Vojnits Imre

Irka-firka

A technika új problémát állít a divat elé: Melyik zsebben hordjuk a zsebrádiót?!

*

Mai párbeszéd:
– Hová menjünk moziba?
– Nekem nyolc.
– Nekem pedig nyolc és fél!

*

A nejem kijelentette:
– Vagy megesküszöl, hogy mától kezdve nem fogsz ultizni, vagy elválunk!!
Ez *ultimátum*...

*

X. úgy sürög-forog a tévénél, mintha nélküle még
MŰSZAKI HIBA
se lehetne.

*

Olvasom az újságban, hogy valakit hétévi szabadságvesztésre ítéltek, mert „lopott autóbusszal" gázolt.
Úgy kell neki, miért nem becsületes úton szerzett autóbusszal gázolt!

*

A platinaszőke Stromfainénak azért van csupa fekete barátnője, mert azok állnak neki legjobban a hajához.

*

K.-nak csodálatra méltó stílusa van. Bármilyen röviden is ír, terjengősnek hat.

*

Egy állandóan fogyókúrát tartó, reménytelenül kövér barátomtól hallottam:
– Nézd, nekem már csak egyetlen örömöm van az életben, ha nem eszem...

(d—th)

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy fiatalember megkönynyebbülten így szól, amikor leszáll a villamosról:
– No, hálistennek, a legnehezebb szakaszán utamnak már túlvagyok, mégpedig szerencsésen!
– Hova utazik? – kérdi kíváncsian a kalauz.
– Indonéziába megyek szerelőnek.

*

– Miből él tulajdonképpen?
– Még mindig abból a virágcserépből, amely múlt év június végén egy ablakból a fejemre esett.

Tabló

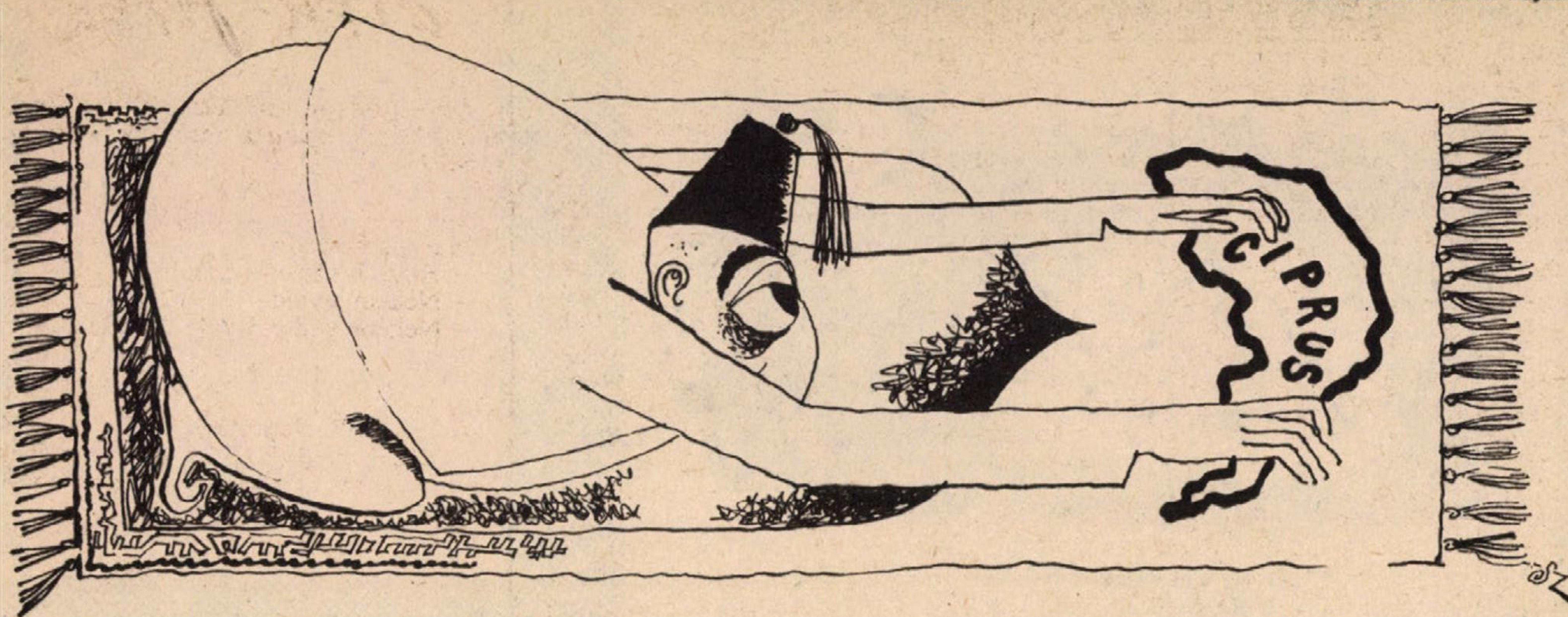

HOGYAN LEHET 50 FONTOT KERESNI?

Az angliai Harrogate egyik revüszínházában többek között fellép idomítójával Percy, az óriáskígyó. Percy a napokban eltűnt, elsiklott valahova, s eddig nem találtak nyomára. A színház igazgatója 50 font jutalmat tűzött ki a becsületes megtaláló számára, aki a kígyót teljes épségben és egészségesen hozza vissza. A kígyót könnyű megismerni, mert 6 méter hosszú, tehát nem lehet összetéveszteni siklóval vagy kisebb kígyókkal. Ha esetleg a megtaláló sérül meg a kígyóval való találkozás során, ez a kitűzött díj összegét nem érinti. Az igazgatóság csak a kígyó épségéhez ragaszkodik.

Új török imaszőnyeg

Szűr-Szabó József rajza

Kis történetek

TÖRTÉNET A 6-OSRÓL

Egy aktatáskás férfi kapaszkodik fel nagy üggyel-bajjal a villamosra. Dől belőle a borszag.

– Bácsika, maga részeg! – szól oda neki a kalauznő. – Szálljon le!

– Mit bácsika! – méltatlankodik a férfi. – Maga az anyám lehetne!

– Hát akkor szállj le, fiam, de azonnal, mert úgy megrúgom a nadrágodat, hogy kiesel belőle – feleli a kalauznő.

– Ez már más – mondja a férfi, s engedelmesen lebotorkál a lépcsőn.

APJA LÁNYA

A parkban gyakran játszszák az „Adj, király, katonát" nevű játékot. Feláll egymással szemben két csapat, öszszefogóznak, aztán az egyik csapat kiáltja:

– Adj, király, katonát!

Mire a másik csapat dacosan visszakiáltja:

– Nem adunk!

– Hát akkor szakítunk! – harsogják az előbbiek, s nekiiramodik egy kisfiú, vagy egy kislány, s vagy átszakítja a szemben levők láncát, vagy nem.

Körülbelül így megy a játék. Szópárbaj, majd rohanás.

Tegnap, amikor már egy tucatszor tagadta meg a király a katonát, szabálymódosítást indítványozott egy kislány: hagyják el a párbeszédet.

– Sok a szöveg – mondta.

A papája dramaturg egy színháznál.

TEKINTÉLY

Sétálok a parkban, hát látom, amint barátom, a kitűnő építész, futballozik a fiaival. Helyesebben: fejelnek. Két fa között van a kapu: az egyik fiú véd, barátom s a másik fiú fejel. Barátom jó negyvenes, a fiúk nyolc-kilenc évesek.

Megállok, nézem őket. Ötször a fiú fejel kapura, ötször a barátom. Az öt labda közül a fiú csak kettőt fejelt be, a barátom hármat; egy labdán vitatkoztak – a kapus szerint magas volt. Pedig nem volt magas, de nem akartam beleavatkozni.

– Gratulálok! – léptem oda a barátomhoz.

– Nézted? – kérdezte leplezetlen büszkeséggel.

– Néztem. Remekül fejelsz.

– Jól tudja apu helyezni a lasztit – jegyezte meg elismerően a kapus.

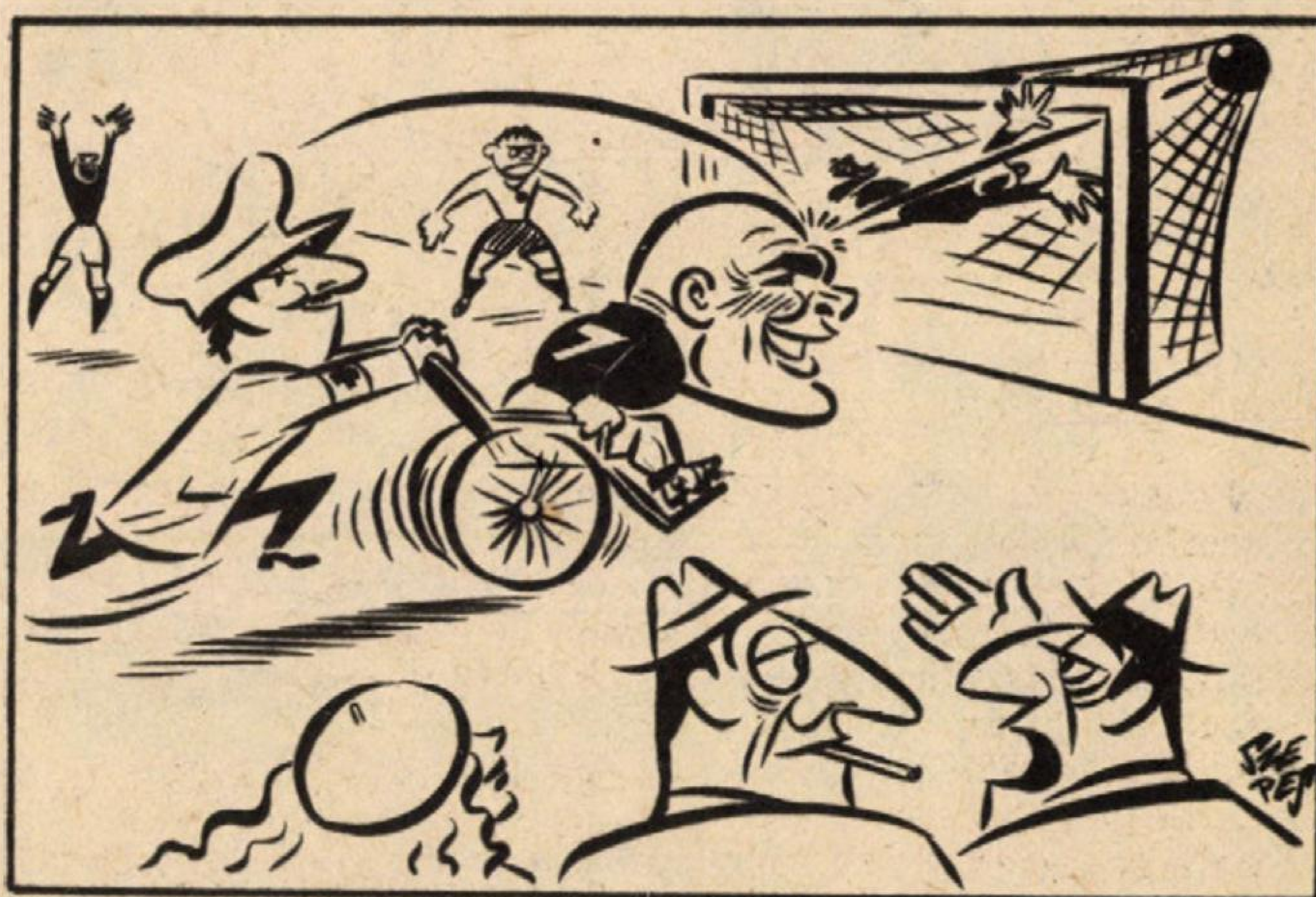
– Nem hittem volna rólad – veregettem meg a barátom vállát.

Barátom kis sóhajjal felelte:

– Napokon át gyakoroltam otthon, a feleségemmel. Klári dobta a labdát, én fejeltem. Muszáj volt megtanulnom, ha azt akarom, hogy *tekintélyem* legyen a fiaim előtt.

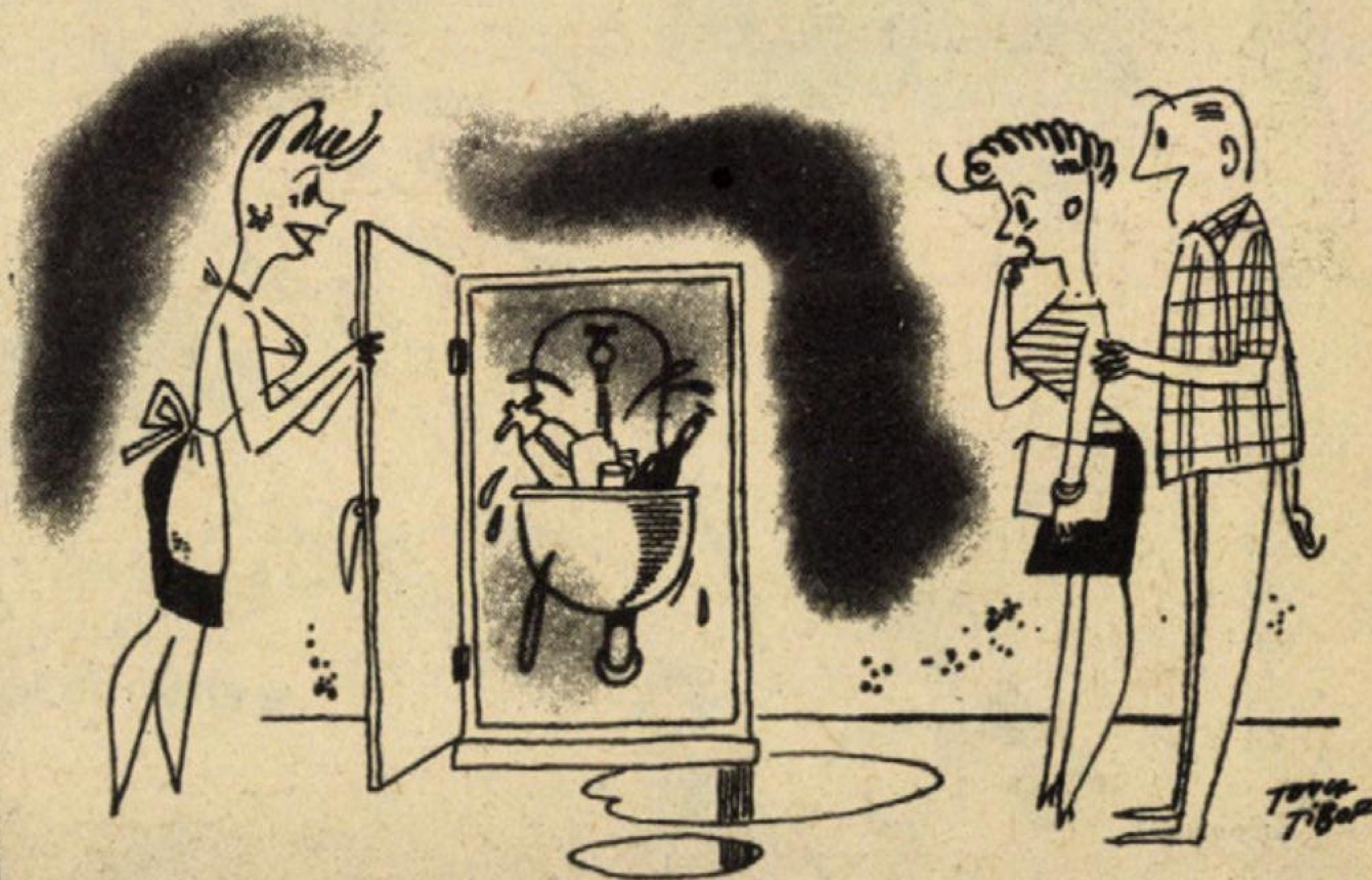
Fendrik Ferenc

Ötven év múlva

– Jó, jó, de mi lesz, ha a Csikar egyszer visszavonul?

Leleményes asszonyka

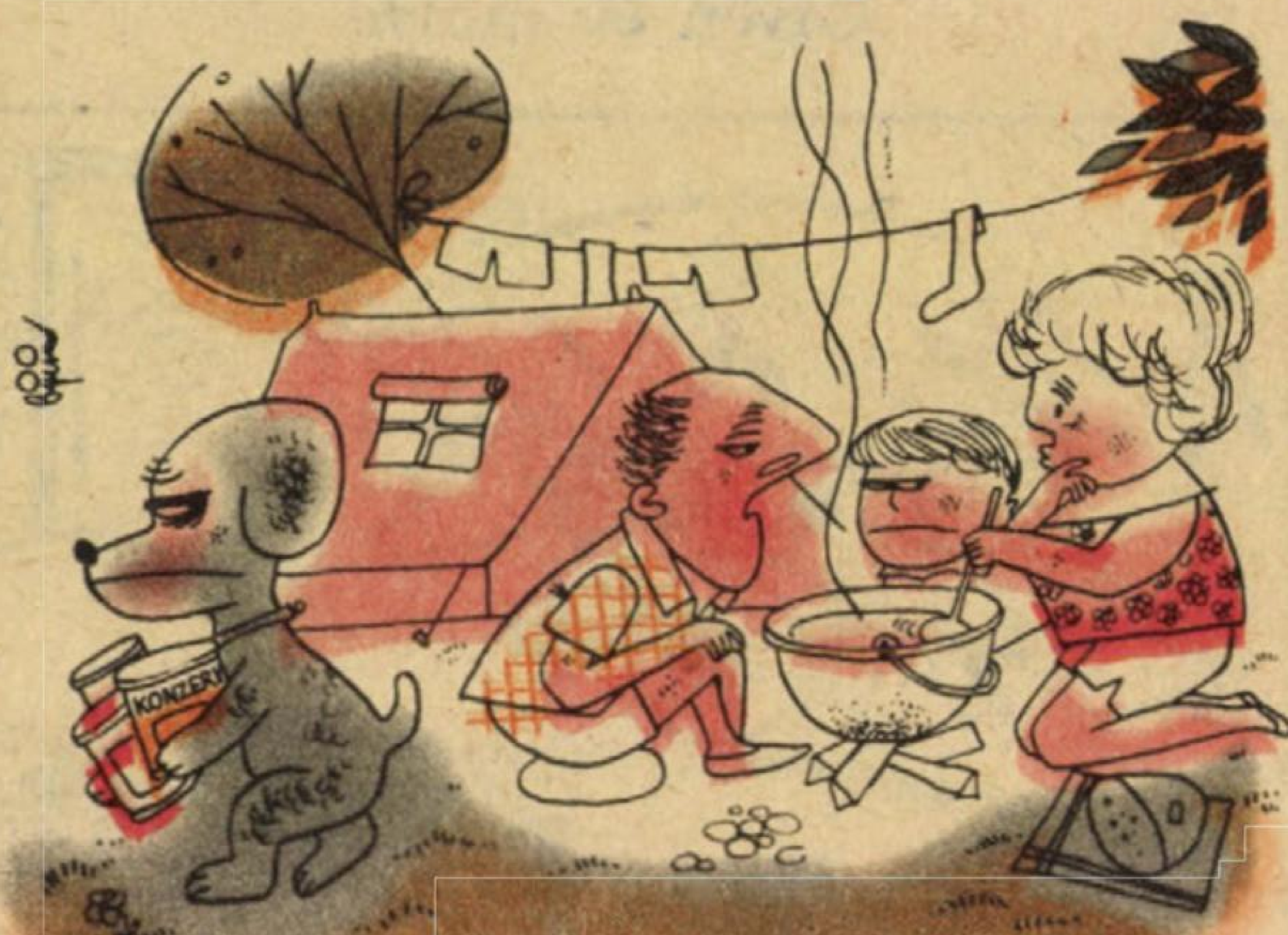
– Látták az új frizsideremet?

Camping-világ

– Mi van nálatok, fiacskám?
– Házibuli . . .

AZ ELSŐ EBÉD

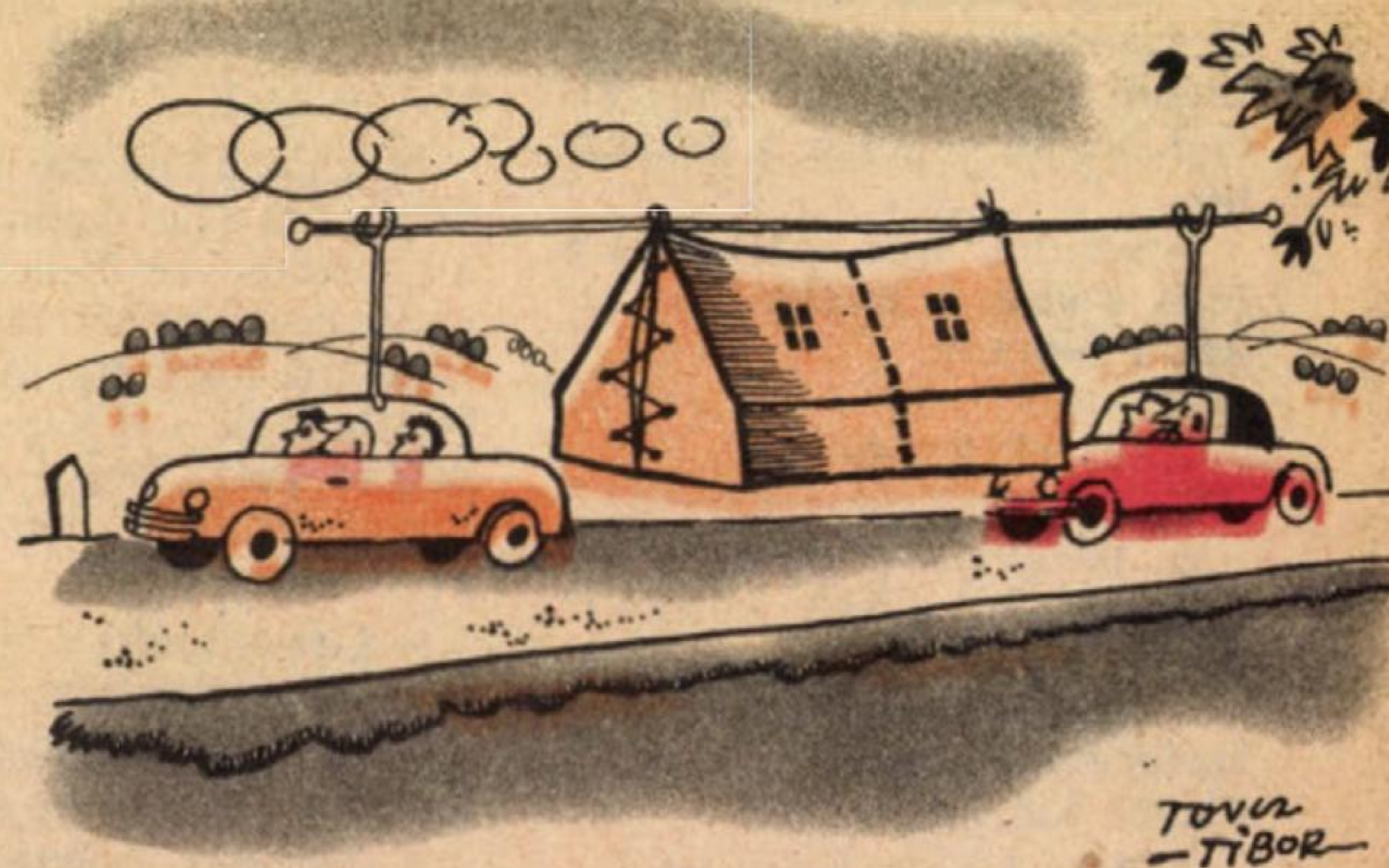

Bizalmatlan a Buksi . . .

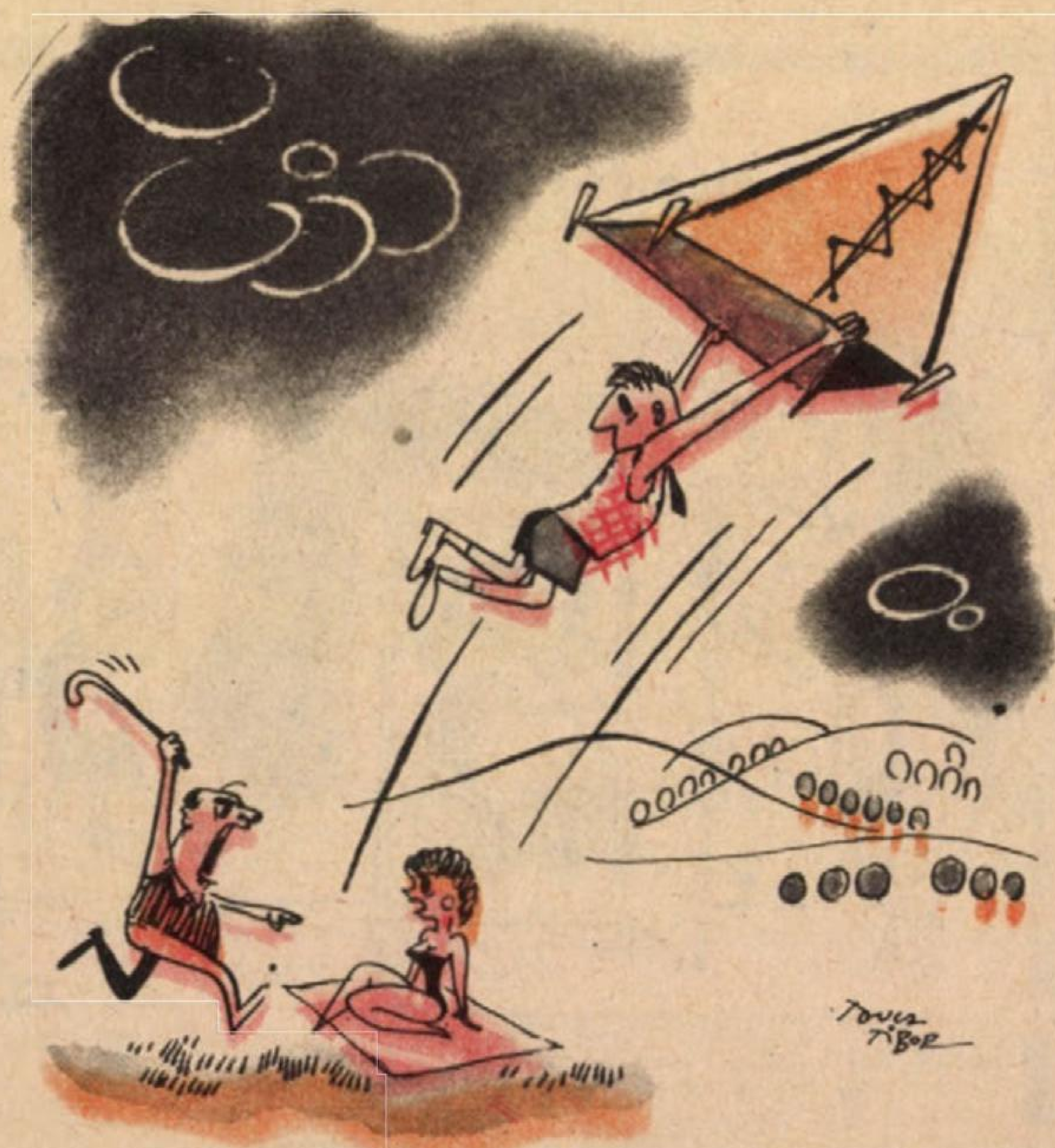

– Kérem, én nem folyóvízzel kértem . . .

A TÁRSBÉRLŐK VÍKENDRE MENNEK

KITÖRT A VIHAR

A SZOBOSZLÓI GYÓGYVÍZNÉL

– A víz meggyógyította a csúzomat, de a sátorban reumát kaptam . . .

ÁLOM, ÁLOM...

INDULÁS HAZA!

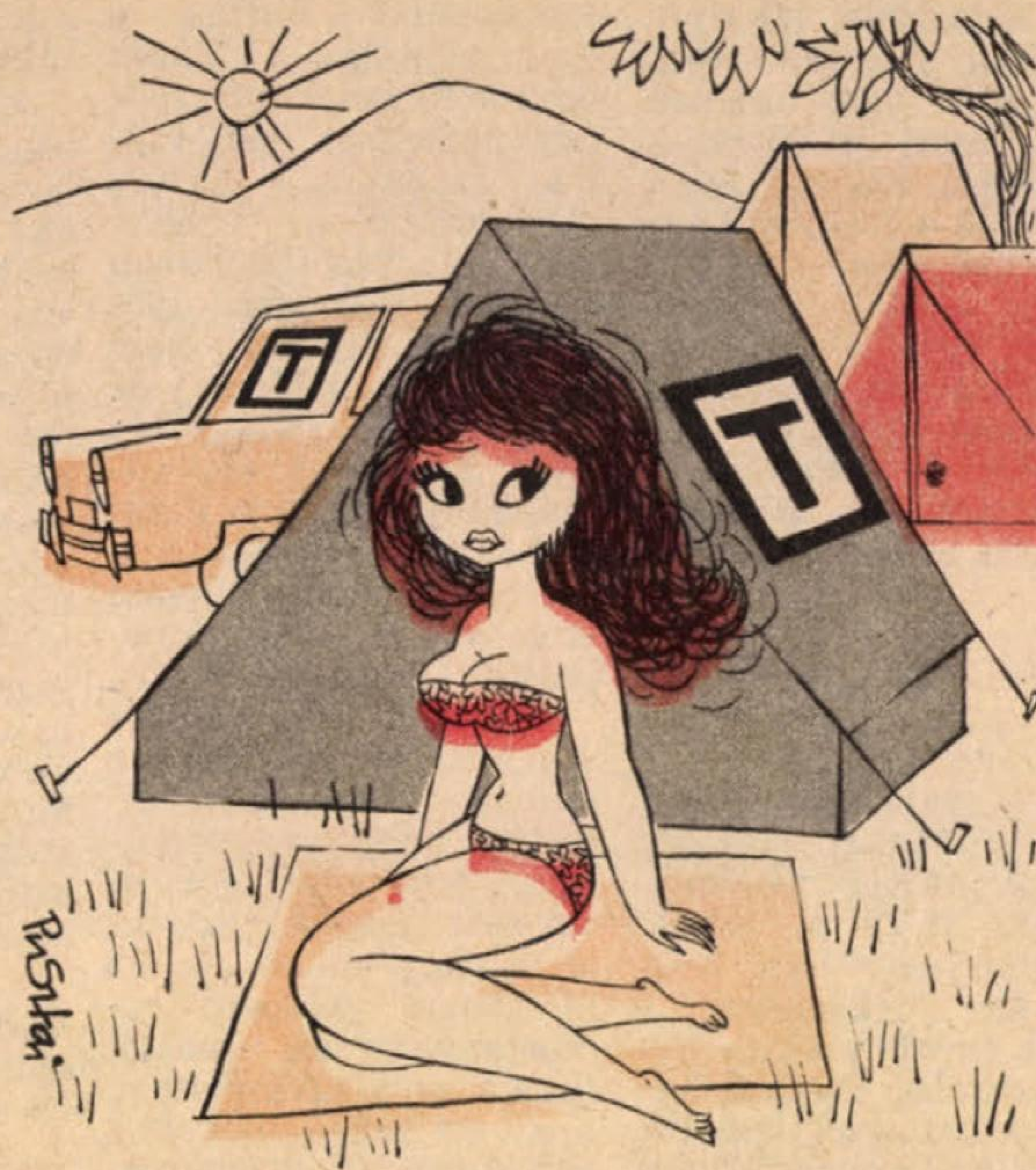

– Ugye mondtam, hogy ne hagyd a borotválkozást az utolsó pillanatra! ...

ERDŐBEN

KEZDŐ...

TÁVOL A VILÁGTÓL

– Tessék mondani, hol a Balaton?

NEM TETSZIK A LAKÁS

Van egy elég szép kis kétszobás lakásom, azonban a család kihízta, ezért úgy határoztunk, hogy elcseréljük. Feladtam hát egy apróhirdetést a Magyar Nemzet vasárnapi számába, hogy:

„Kétszobás, pótlékmentes személyzetist, plusz megegyezés elcserélnék háromszoba komfort liftre."

Már másnap kora délelőtt becsöngetett az első fecske, egy rossz arcú, kopasz gentleman. S bár a helyiségeket előzőleg tetőtől talpig kitakarítottuk, hogy a lehető legjobb benyomást keltsék az ügyfelekben, a pacák mégis a sárga földig leszólta őket. A vécét huzatosnak találta, a spejzot viszont fülledtnek. A lakbért sokallta, a megegyezést pedig keveselte.

S ahogy sorra jöttek a delikvensek, úgy csökkent az önbizalmam otthonom értékét illetően.

Egy szemüveges hölgy észlelte, hogy a padló rezonál, ha a ház előtt járművek haladnak el és sebtiben kiszámította, hogy az épület, a statika törvényeit figyelembe véve, legkésőbb 1967. február 8-án össze fog dőlni. Egy fiatal házaspár a vékony falakkal volt elégedetlen. Azt mondták, nem szeretik, ha a szomszédok rekonstruálni tudják a magánéletüket. Mások meg a fűtéssel, illetve a csatornázással nem tudtak kibékülni. Ketten kibontották a vízvezetéket a fürdőszobában és utána hosszasan csóválták a fejüket. Nem részletezem a dolgot, de a padlóban felfedeztek vagy két tucat elefántcsapdányi rést s a lichthofról is többen bebizonyították, hogy messze elmarad a világszínvonaltól.

A végén már annyira szégyelltem magam a családi fészek silánysáágért, hogy megfogadtam, nem cserélem el. Én már megszoktam ezt a hitvány odút, ezt az ideiglenes szükség-nyomortanyát, de mástól igazán nem kívánhatom, hogy itt tegye tönkre az egészségét. Elhatároztam, hogy véget vetek a tortúrának és a következő jelentkezőt elküldöm, mondván, a dolog tárgytalan.

Azonban alighogy mindezt szépen végiggondoltam, csengettek az ajtón. Egy jóságos tekintetű aggastyán állt a lépcsőházban:

— A lakást szeretném megnézni . . .

Szemeiből annyi bizalom sugárzott felém, hogy nem tudtam nemet mondani és beengedtem. Jóformán még körül sem nézett, máris elégedetten dörzsölni kezdte a kezeit:

— Micsoda remek kis lakás! Tipikus korszerű otthon.

A szokatlan hang visszaadta hitemet az emberekben. Végre valaki, aki nem az elégedetlenkedő kicsinyes gyanakvás szemszögéből nézi meghitt lakunkat. Nos, jótett helyébe jót várj! Ha te nagyvonalú vagy, hálából én se foglak becsapni. S azzal a bácsinak becsületesen sorra megmutattam az összes hibát, amit az előző látogatók találtak. A fülledt spejzt, a huzatos vécét, az elefántcsapdákat, meg a csatornázás hiányosságait. De az öreg mindenre csak a fejét ingatta mosolyogva:

— Bagatell, kérem. Vadonatúj házakban is előfordul ilyesmi. Nincs itt semmi baj.

— Szóval, magát ezek az apróságok nem zavarják? — kérdeztem boldogan, miután a feketét megittuk.

— Biztosíthatom, hogy nem.

— Akkor elcseréli a lakást?

— Már miért cserélném el?

— Hát nem azért jött?!

— Nem, kérem. Én a házkezelőségtől vagyok felmérni, hogy az általános felújítás során milyen javításokra van szükség a lakásban.

Dalmáth Ferenc

PESTI tudósítónktól

A rádióműsorban olvasom, hogy az egyik nap éjfél után éji zene címmel bölcsődalokat közvetítenek.

A csecsemők nevében tiltakozom.

*

Hallottam egy építőmunkásról, aki saját telkén a saját házát építi szabad idejében, de munka helyett inkább kártyázik a szomszédjával, vagy olvasgat. Vannak még jellemes, következetes emberek!

*

Új orvosi felfedezés: ne féljünk a nyomasztó, borzalmas álmoktól. Ingyen rémfilm!

f. l.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KEDVES LUDAS MATYI!

Köszönöm a gyors segítséget. Cikkük megjelenése óta telefonon, levélben állandóan jelentkeznek az ajánlkozók, akik soron kívül hajlandók a barcsi TBC Gondozó Intézet műanyagpadlóval való borítását elvégezni. Örömmel konstatálom, hogy vannak segítésre kész cégek hazánkban bőven, csak én, szerencsétlenségemre, éppen a nem segítő háromhoz fordultam.

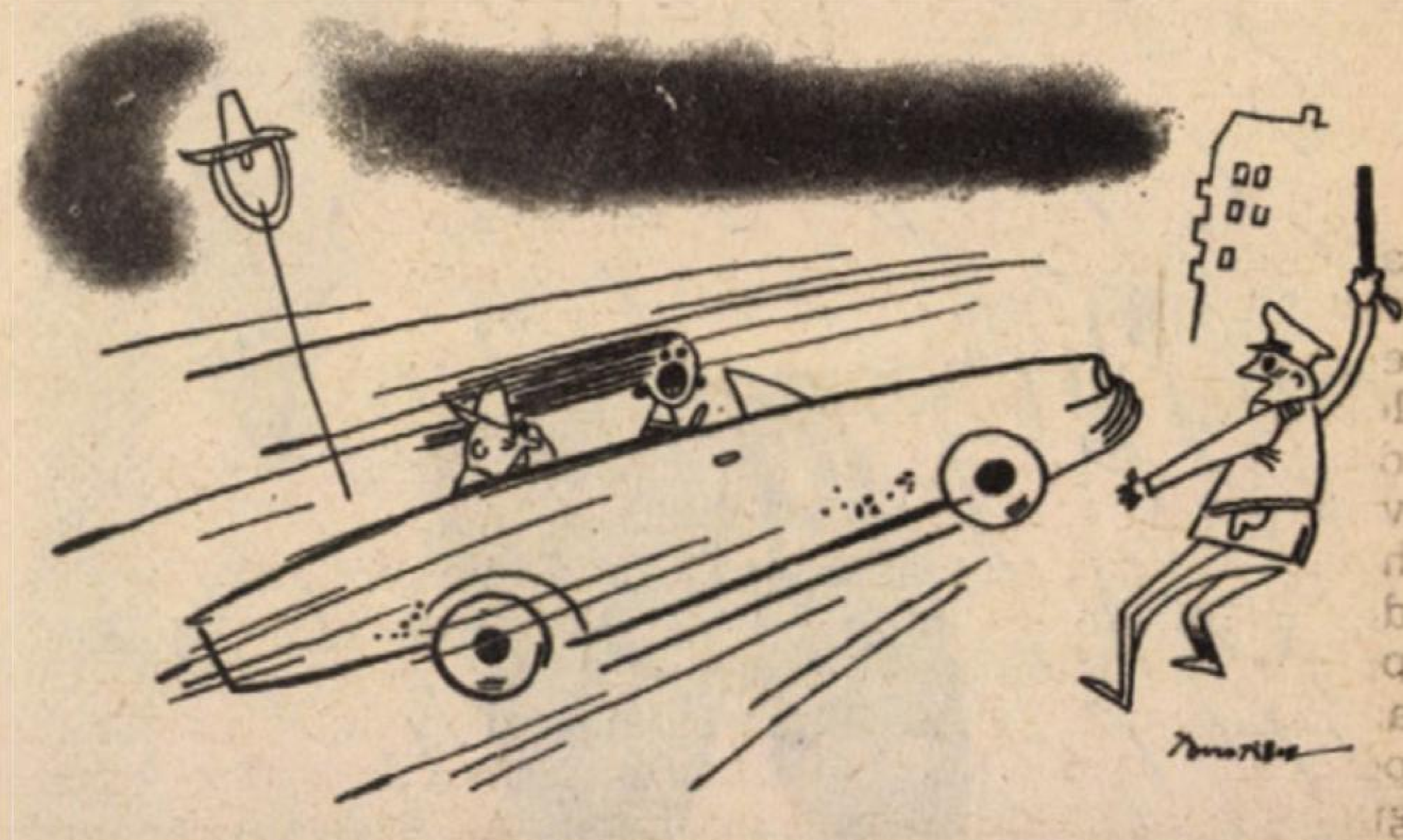
Dr. Szungyi Zoltán
Barcs

Meghívás

– Azért jöttem, Jóska, hogy megmondjam: téged választottalak aratópárnak!

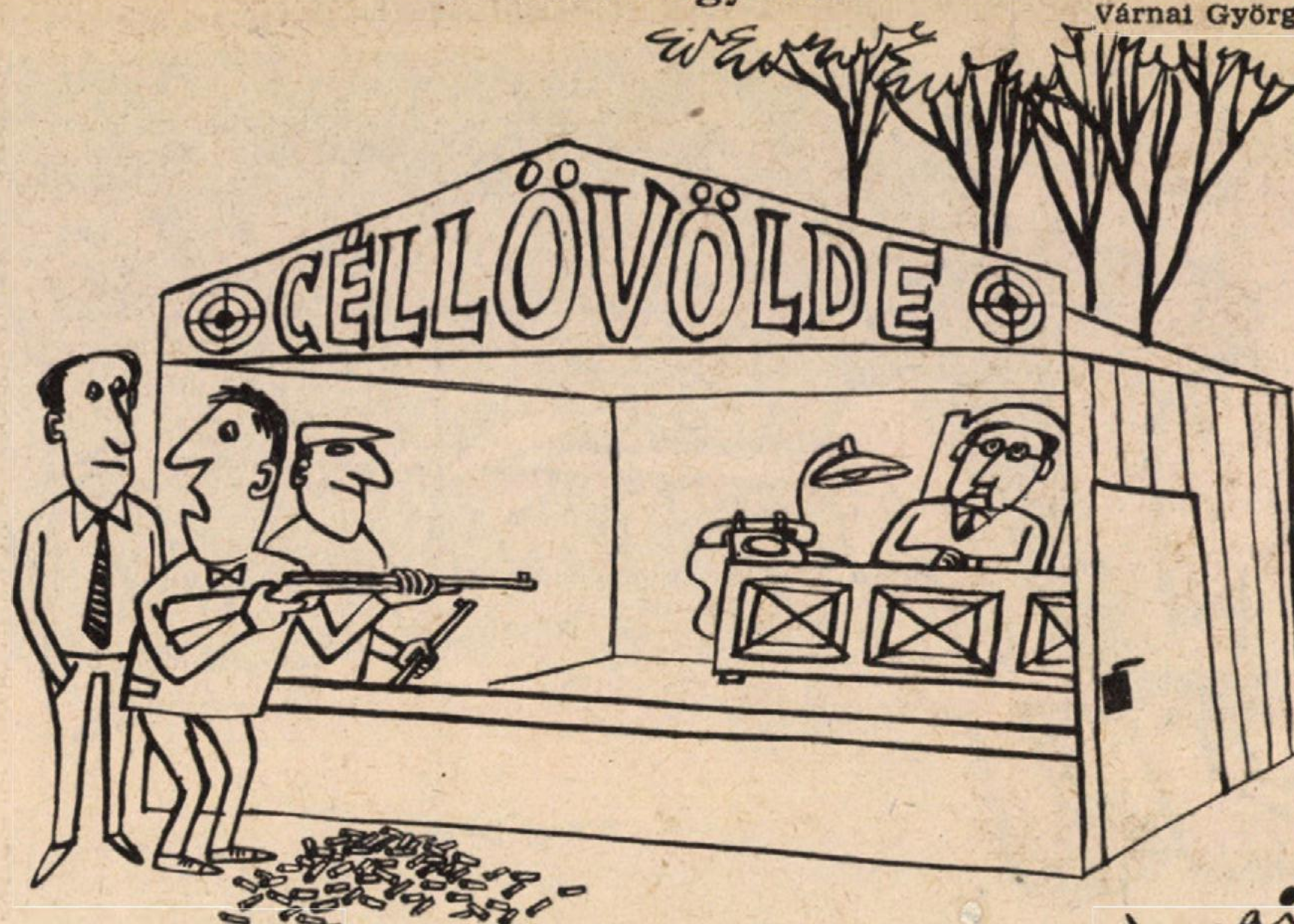
Olcsó megoldás

– Tudja, miért rohanok így? Mert nagy a meleg otthon és nincs pénzünk ventillátorra . . .

Hiábavaló igyekezet

Várnai György rajza

– Az az érzésem, hogy a puska nincs megtöltve...

HUMOR A MÚLTBÓL

A Budapesti Újságírók Egyesületének 1905. évi Almanachjában olvassuk Soós Antal aláírással ezt a néhány figyelemreméltó sort:

„Igazán nem értem az én kritikus-kollégáimat, hogy miért ütik a silány darabok szerzőit olyan kegyetlenül agyon. Én, ha ilyen darabot látok, örvendezve mondom: hála Istennek, egy magyarral több, akiről tudom, hogy nem analphabéta."

(Ma talán nem áll rendelkezésünkre ilyen vigasz?...)

(—i)

Kollektív szellemben

Örömmel tudatom mindenkivel, aki nem vette volna észre, hogy hazánkban megvalósult a kollektív szellem. Sőt egy kicsit nagyon is megvalósult, de ez sosem árt.

A minapában négytagú brigád érkezett hozzám, hogy redőnyömet kicserélje. Munkám kellős közepén ért a régóta óhajtott, de abban a pillanatban váratlan támadás. Vakartam is a fülem tövét, amikor a négy legényt lakásomba bocsátottam, s lélekben fölkészültem rá, hogy két óra hosszat ott fognak tanyázni.

És ekkor következett a csoda. Mintha gyorsított film pergett volna előttem. A brigádvezető lerántotta a régi redőnyt, a segítője már vitte is el, a harmadik hozta az újat, a negyedik föladta. A harmadik percben már helyén volt az új roló, negyedik percben rajta az új gurtni és az ötödik percben rakta össze szerszámait a brigád.

Ámulatomban elakadt lélegzettel próbáltam köszönetet dadogni, ám a brigádvezető megelőzött, s a gyors munkától lihegve kérte, engedném át neki öt percre az asztalomat. Értetlenül bámultam rá, de készségesen teljesítettem kívánságát.

Nosza, asztalom köré telepedett a brigád, kiosztottak egymás között negyvennégy lottószelvényt és az előbb megismert szélvész tempóban kezdték ikszelni.

Csütörtök délelőtt volt. Tizenkettő előtt öt percet mutatott az órám, amikor munkájukat befejezték és sietve elköszöntek. Utánuk néztem. Egyikük a kapunk előtt várakozó motorra pattant és elrobogott a posta irányába.

Ötéves unokaöcsém mesélte másnap, hogy az óvódisták egymás között az óvónéni segítségével kollektív lottóznak. Természetesen az óvónéni is részes egy szelvénnyel náluk, valamint az óvónői kollektívában. A gyermekek az itt nyert ismereteiket nyilván tovább fejlesztik az általános iskolán keresztül az egyetemig, ahol is tanköri, évfolyami kollektív lottótestületek léteznek. Vegyesen a tanárokkal, de a tanárok külön is egymás között, akárcsak az üzemekben, hivatalokban, ahol a munkatársak munkahelyük, vagy beosztásuk szerint, valamint ki-ki az ő barátjával, barátnőjével, sporttársával, kartársával és stb. viszonylatokban tesz eleget a kollektív szellemnek.

Megfigyeltem tovább, hogy például vendéglőkben a pincérek egymás között, a pincérek törzsvendégeikkel, de a konyhai személyzet külön, s a takarítógárda úgyszintén, ám valamennyien együtt is kollektív lottóznak.

És kollektív lottóznak a színházban a színészek, akik egy darabban játszanak és akik egyformán sértettek, vagy egyaránt nagymenők. És kollektív lottózik a futballcsapat együtt, de külön a hátvédek, a csatársor és a tartalékok.

De azt hiszem, felesleges folytatnom, hiszen, aki kicsit is körülnéz, maga is meggyőződhet róla, hogy a kollektív szellem mennyire eluralkodott honunkban. Tehát mindenki mindenkivel, csak a férj nem az ő feleségével és viszont. Mert ők meglepetésnek szánják a várt eredményt.

Sólyom László

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

EGYKALAP ALATT...

Kedves Ludas Matyi!

A Gellért fürdő helyiségeiben rendezett bálon, a ruhatárban, elveszett egy kifogástalan állapotban levő nyúlszőr kalapom. Kértem a kár megtérítését. A kalap, illetve ellenértéke helyett azt a választ kaptam a Fővárosi Fürdőigazgatóság jogtanácsosától, hogy „Állami vállalat pénztárából fizetést teljesíteni egyszerű bemondás alapján még kártérítési ügyben sem lehet. Amennyiben Ön a kár összegszerűségét igazolni nem tudja és így megfelelő tárgyi bizonyíték rendelkezésre nem áll, csak egy használt kalap értékét lehet elfogadni 40 Ft összegben. Amennyiben Ön írásban bejelenti, hogy ezt az összeget teljesítésként, perenkívüli egyezség címén elfogadja, úgy az összeg átutalása iránt késedelem nélkül intézkedni fogunk. Dr. Laszy Pál jogtanácsos."

•

A kártérítést nem fogadtam el, de egykalap alatt én is elmondom a magamét. Vajon az aláíró jogtanácsos be tudná-e mutatni a tavaly ősszel vásárolt kalapjának számláját?... Az igaz, hogy egy állami vállalat semmit sem fizethet ki igazolás nélkül, de azért reálisan kell megállapítani az elveszett kalap értékét és a kártérítést sem szabad megtagadni a ruhatárban elhelyezett holmikért. A ruhatár ugyanis köteles és az van kiírva: „Csak a ruhatárban elhelyezett tárgyakért vállalunk felelősséget!" Milyen alapon állapítják meg a kalapom értékét 40 forintban, amikor tudott dolog, hogy a bálozók a legszebb és legértékesebb ruhadarabjaikat veszik fel, különösen akkor, ha a bál a reprezentatív Gellértben rendeződik?

A Gellért fürdő ruhatárában elveszett kalapomat 180 forintért vásároltam és méltányosan 100 forint kártérítést kértem érte. Miért kell nekem ebben a forintos ügyben a bírósághoz fordulnom?! Úgylátszik, nem elég nagy még a bürokrácia...

A. T.

VII., Majakovszkij u. 69.

Újabb gyarmatok szabadulnak fel

Fülöp György rajza

A nagy pillanat . . .

Nácik egymásközt

– Még van két évem a nyugdíjazásomig! . . .

Nem közölhető kéziratot küldtek:

Sz. János, Eger. — O. Gergely, Debrecen. — J. Katalin, Salgótarján. — Á. Gyula, Bp. XI., Szabadság u. — R. M. Özd. — Sz. Endre, Bp. II., Fő u. — K. Endre, Nyírbátor. — Cs. János, Nagycenk. — J. Jenő, Debrecen. — K. Ferencné, Rákosszentmihály. — P. Sándor, Győr. — K. László, Bp. Nádor u. — K. László, Bp. II., Frankel Leó u. — K. Imre, Felsőgöd. — P. Ferenc, Bp. II., Szilágyi E. fasor. — N. István, Bp. VII., Wesselényi u. — Cs. Margit, Gyömrő. — C. Márta, Kalocsa. — M. Jenő, Bp. XII., Szarvas G. u. — Sz. János, Dunapataj. G. György, Szarvas. – T. Ané, Bp. XIII., Pannonia u. – F. Károly, Bp. V., Nádor u. – S. Rezső, Salgótarján. – M. Márk, Bp. VI., Munkácsy u. – K. József, Vécs. – G. Simon, Kislőd.

Társasutazáson

Pusztai Pál rajza

– Igyekezzünk! Igyekezzünk! Még sok a látnivaló . . .

Mai mesék

Hegedűs István rajza

A róka és a holló

Hófehérke

Csipkerózsika

drámai történet

A tárgy, amelyet elmesélek,
műremeke volt mesterének.
Ki volt a mester? Ó, egy híres,
nagy velencei üvegmíves!
Szóval tükör volt. Nem volt mása,
a falról nézett a lakásra,
nem kezdte őt ki az enyészet,
s megszépült, aki belenézett.
A takarítónő is nézte,
mindig oly mélán, megigézve,
a kezében megállt a seprő,
pedig ez lett a főszereplő,
mert nyele ott a nagy sürgésben
egy nap a tükröt érte éppen.
— Csirr! — szólt a tükör zengve, halkan,
s a padlón feküdt száz darabban.
A takarítólány, szegényke,
sikoltva zuhant be egy székbe.
Mind vigasztaltuk, csillapítva,
de ő zokogva csak ezt sírta:
— Ó, tükröt törtem, jaj de rémes,
most hét évig nem megyek férjhez!

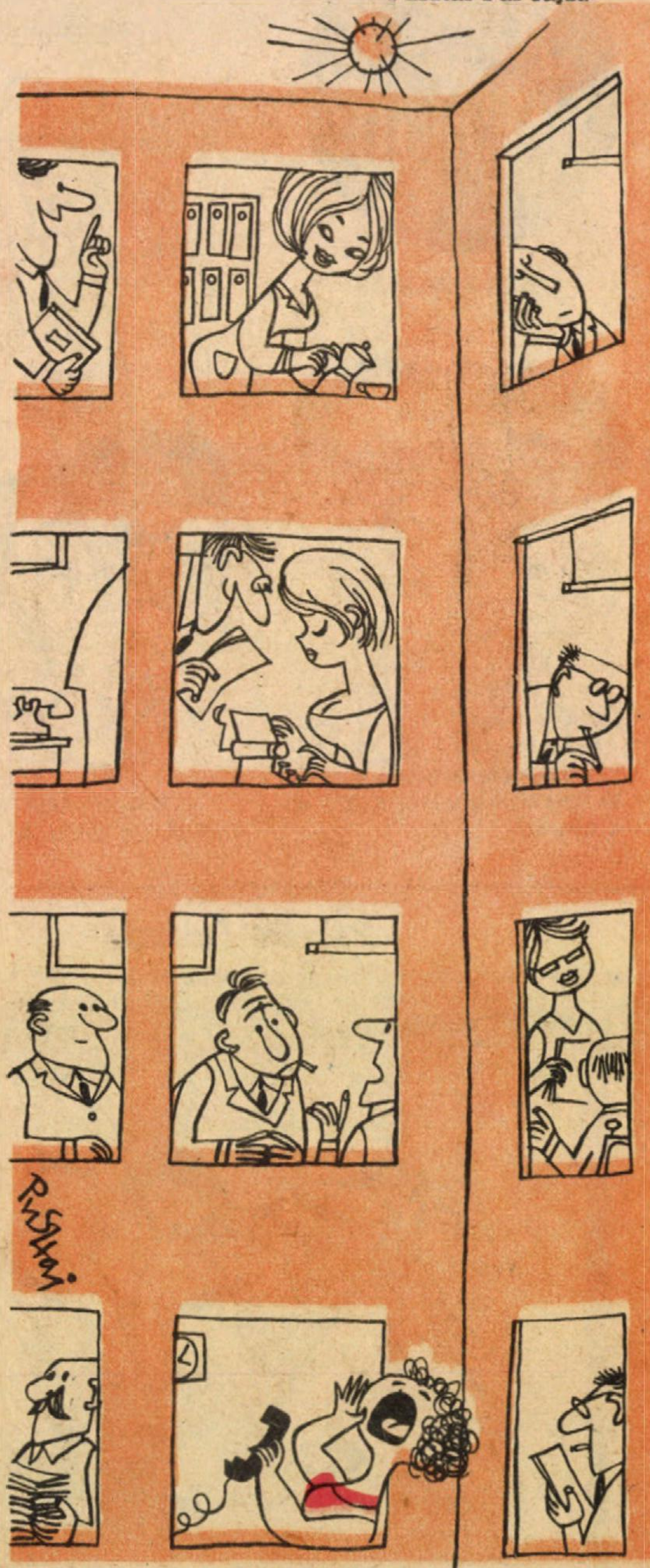
Lovászy Márton

Egyre több magyar utazik külföldre

Kánikulában egyszerű

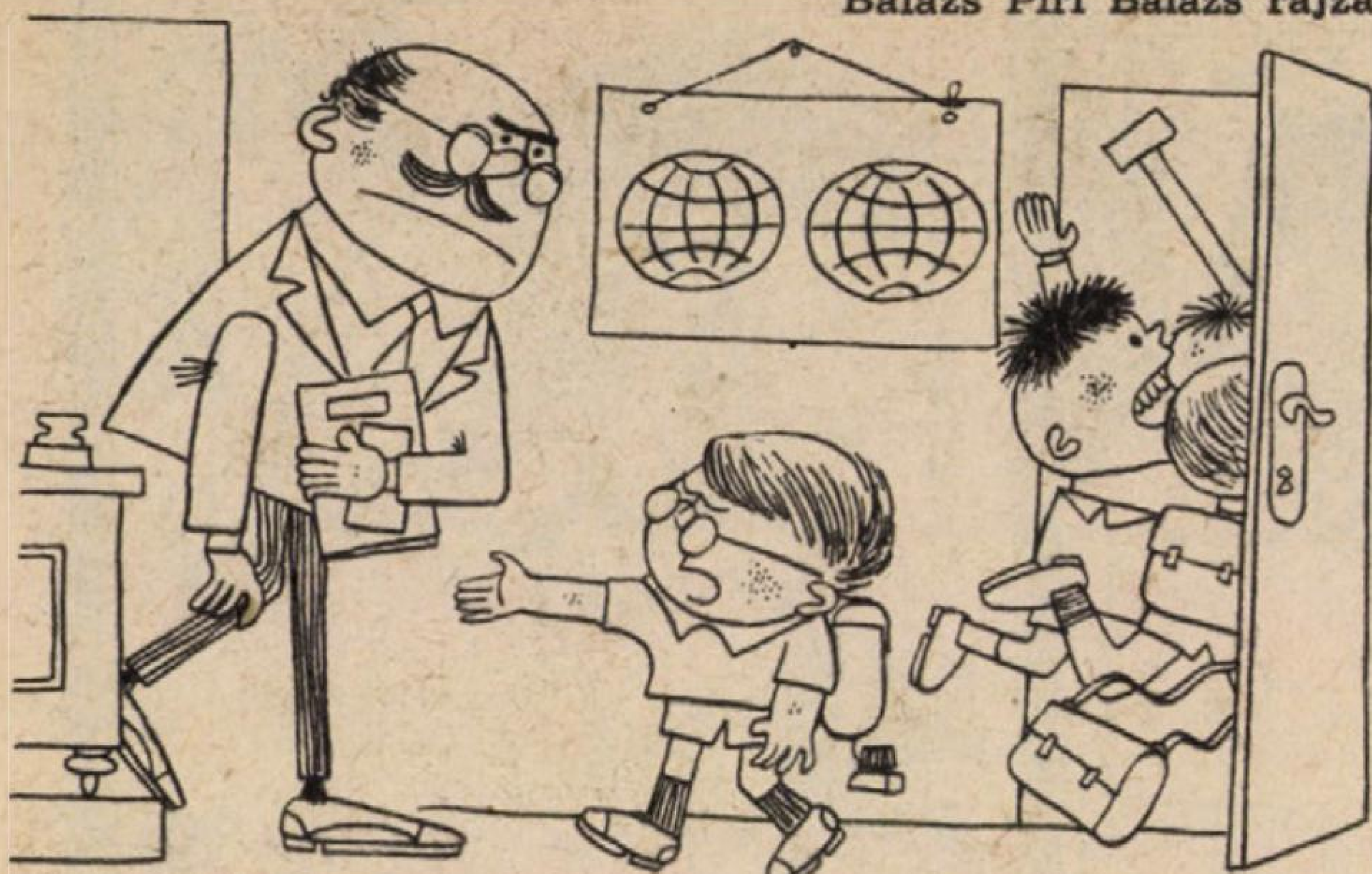
Pusztai Pál rajza

– Interurbán keresik a vezető kartársat!

ŐSSZEL IS LESZ ISKOLA...

Balázs Piri Balázs rajzai

– Viszontlátásra, tanár úr, szeptemberben!...

HAZAFELÉ

– Hát ez nem volt egy könnyű év, tanár úr...

SAJNÁLKOZÁS

– Ha nem tudsz se focizni, se verekedni, mivel töltöd el a nyarat?

Pajzán fantázia

– Öregem, látnád ezt a kis nőt felöltözve!

Egy kis DOLCE VITA

Az előkelő torinói szőrmeüzletben egy rendkívül csinos ifjú hölgy estélyi kep-peket, stólákat próbál. Coboly, nyest, hermelin, nutria, az ég tudja még, milyen prémcsodák simulnak sorra egymásután aranybarna vállára, egyik sem elég szép, egyik sem elég finom, nem elég drága... A társaságában lévő tekintélyes külsejű úr egyre türelmetlenebb, idegesebb. — Pokoli árak! — morogja magában, de a hölgynek éles a hallása.

— Nagyon kérlek, Domenico, hagyd abba... — sziszegi oda a férfiúnak — nyilván elfelejted, hogy nem a feleséged vagyok, hanem a titkárnőd...

Mikor hosszú évek után újra elkerültem Bolognába, hajdani ifjú háziasszonyom körül egész csomó kisfiú-kislány sürgölődött.

— Hány gyerek van tulajdonképpen, signora Lestini? — kérdeztem zavartan, mert hirtelenében nem tudtam eligazodni közöttük.

— Csak ez a hat.

— És hány évesek?

— Tizenkettő, tíz, kilenc, hét, öt, kettő, és aztán...

— És aztán...?

— És aztán... tetszik tudni... aztán televíziót vettünk...

Firenzei történet. Akár Boccaccio is írhatta volna. *Attilio,* a férj kora reggel elmegy hazulról a hivatalba. Két-háromszáz lépés után észreveszi, hogy otthon hagyta az esernyőjét. Az ég borult, felleges, megfordul, visszasiet, a lakásajtó nyitva, bemegy, az előszobában találja feleségét, két térden, háttal, valami fényesítővel keni fel a padlót. Halkan, lábujjhegyen mögé lép és gyöngéden, de csattanósan rácsap a hátuljára. Legnagyobb megdöbbenésére az asszony meg se fordul, csak visszaszól negédesen:

— *Beppino* drágám, ma másfél liter tejet kérek...

Két aszott kis öreg apáca ül a forlimpopoli-i autóbusz-megállónál egy padon. Ülnek, várnak, kezük az ölükben, hallgatnak. Egy környékbeli tanyáról néhány baromfi keveredett ki az országútra, szárnycsapkodva menekülnek a gyors egymásutánban robogó autók elől. A két kis öreg apáca egyéb látnivaló híján az aprójószágot nézegeti, s hálát adnak a jóistennek, hogy szegénykéknek az utolsó percben mindig sikerül kikerülniök az autókerekek alól.

Ám egyszerre csak mind a ketten nagyon zavarba jönnek, mert egy daliás kakas félreérthetetlen szándékkal üldözőbe vesz egy szemérmes jércét. A tarajos utól-utóléri, de mindig csak félsikerrel, aztán egy végzetes pillanatban a riadtan menekülő jérce egy autó kereke alá kerül, s vérbetaposva, élettelenül marad a betonon.

— Láttad, Immaculata nővér? — kérdi dermedten az egyik öreg apáca a másikat.

— Láttam — feleli Immaculata nővér, s egy könnycsepp gördül ki a szeméből. — Láttam. Milyen tiszta lélek volt. Inkább a halált választotta.

Dott, Mario P., ismert római ügyvéd elvitte feleségét egy divatos night-clubba. Leülnek, eszegetnek, iszogatnak, egyszer csak elsasíroz az asztaluk mellett egy nagyon erősen kikészített, feltűnően csinos, fiatal nő. Hogy mennyire csinos, azt pontosan látni, mert ruha alig van rajta. Az elölhátul derékig dekoltált hölgyike idemosolyog, odaszemez, s mikor az ügyvédet észreveszi, lelkesen ráköszön:

— Jó estét, doktorkám!

Az ügyvéd hűvösen elegáns főhajtással viszonozza az üdvözlést, de a feleség már gyanakszik:

— Mi volt ez, kérlek? Honnan ismered ezt a nőt?

— Biztosíthatlak, drágám, hogy kizárólag szakmai kapcsolataink voltak.

Az asszony sziszeg:

— Szakmai? Most már csak arra volnék kíváncsi: a te szakmád, vagy az ő szakmája...?

Békés István

Üdülés a FŐNÖKKEL

Belényesi ugyanabba az üdülőbe kapott beutalást, ahová a főnöke. Az időpont is megegyezett, és a hivatalban mindenki irigyelte Belényesit. Két hétig együtt Sasvárival, a főnökkel. Milyen remek alkalom a kedvébe járni, bevágódni nála, esetleg megfúrni valakit!

A megérkezése után csakhamar ebédre terítettek az üdülőben, a főnöke a legjobb asztalt választotta, de alig ült egy percig a széken, szólt Belényesinek, hogy cseréljenek. A leves után azután felállt és így szólt:

– Mégis az előbbi széket választom, mert itt nagyon érezni a konyhaszagot.

Ebéd után kiültek a teraszra. A főnök megkérte Belényesit, hogy hozza le az újságot a szobájából. A derék előadó később azzal mutatta meg szolgálatkészségét, hogy a főnök gumimatracát kicipelte a strandra. Másfél kilo-

méterre volt az üdülőtől a víz, de az előadó úgy vélekedett, hogy Sasvári értékelni fogja fáradozását. A strandon Belényesi hűsítőt hozott a főnökének, s nagyokat kacagott ásatag viccein. Amikor a főnök beszélgetés közben Goethe egyik híres mondását idézte, kitörő lelkesedéssel jegyezte meg Belényesi:

– Remek! Ezt csak ön találhatta ki. Igazi Sasvári ötlet!

Teltek a napok és Belényesi irigykedve hallgatta az üdülőben a többi beutalt beszélgetését, amint őszintén jóízű szókimondással szapulták hivatali vezetőiket. Őt közben Sasvári állandóan szaladgáltatta, hol ezért, hol azért, és amikor nem adott munkát, unalmas történetekkel traktálta.

Tizenkét napig tartott Belényesi kálváriája. A tizenharmadik nap reggelén a főnök táviratot kapott. Nyomban utaznia kellett. Így jutott Belényesi másfél kellemes naphoz. Ezt a másfél napot alaposan kihasználta.

Úgy szidta a főnökét, mint a bokrot...

Palásti László

HÁTHA VALAKI NEM OLVASTA!

...lítódött helyiségben a robbanó...

– **Gombasátrak** működnek vasárnaptól kezdve Budapesten. A KÖJÁL egyelőre a Moszkva téren és a Margit-híd budai hídfője mellett állított fel ilyen sátrakat, melyeknél szakértők díjtalanul megvizsgálják a kirándulók által bemutatott gombákat.

...július 1-től Csehszlovákiában ...nál benzin ára literenként ... koronára. a

– Biztos, ami biztos...

Lovasiskola nyílik a napokban Siófokon. A somogysági ménteleprõl 12 ló kerül az iskolára; a kiválogatott lovakkal már gyakorolnak a telepen.

– Ne mondd senkinek, Ráró, én csak a tanulmányi szabadság miatt jelentkeztem ide...

Mészkő szarkofágra bukkantak a dunaújvárosi építőmunkások házalapozás közben az egykori római tábor helyén. Megállapították: a szarkofágban nyugvó nő lábán parafatalpú bőrsaru volt.

– A fene egye meg, bezzeg én sehol sem találok 36-os számot...

Több nyelvű Autóbusz Iroda. Az Autóbusz-üzem a Felszabadulás téren információs és különjárat-irodát nyit a közeljövőben. Az irodában több nyelven beszélő alkalmazottak látják el a szolgálatot.

– Gizike, mondja meg neki eszkimóul, hogy minden jegy elfogyott!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KIRAKAT

Ha netán van Újpesten kirakatverseny, feltétlenül az első díjra javaslom a Bajcsy-Zsilinszky út és az Árpád út sarkán nemrégiben megnyílt új büfé egyik kirakatát.

A kirakat nagyon modern: ötletes és egyszerű, illetve ötletesen egyszerű. Nincs túlzsúfolva, mégis megállásra kényszeríti a járókelőket. Őszintén megmondom, még sehol sem láttam ilyen kirakatot, pedig már sokfelé jártam, idehaza és külföldön.

Mi látható a kirakatban?

Kezdjük talán ott, hogy az egészet egy vékonyka, nagyon-nagyon átlátszó csipkefüggöny fedi és a függöny mögött két ajtó látható. Az egyiken egy női fej díszeleg, a másikon pedig egy férfi fej. (A szokásos nemzetközi jelzés). A két ajtó között vízcsap, szép, mutatós kagylóval. Újszerű, ugye? Időnként sietős léptekkel megjelenik valaki, hol egy férfi, hol egy hölgy és eltűnik az egyik, vagy a másik ajtón. S mindez a kirakatban!

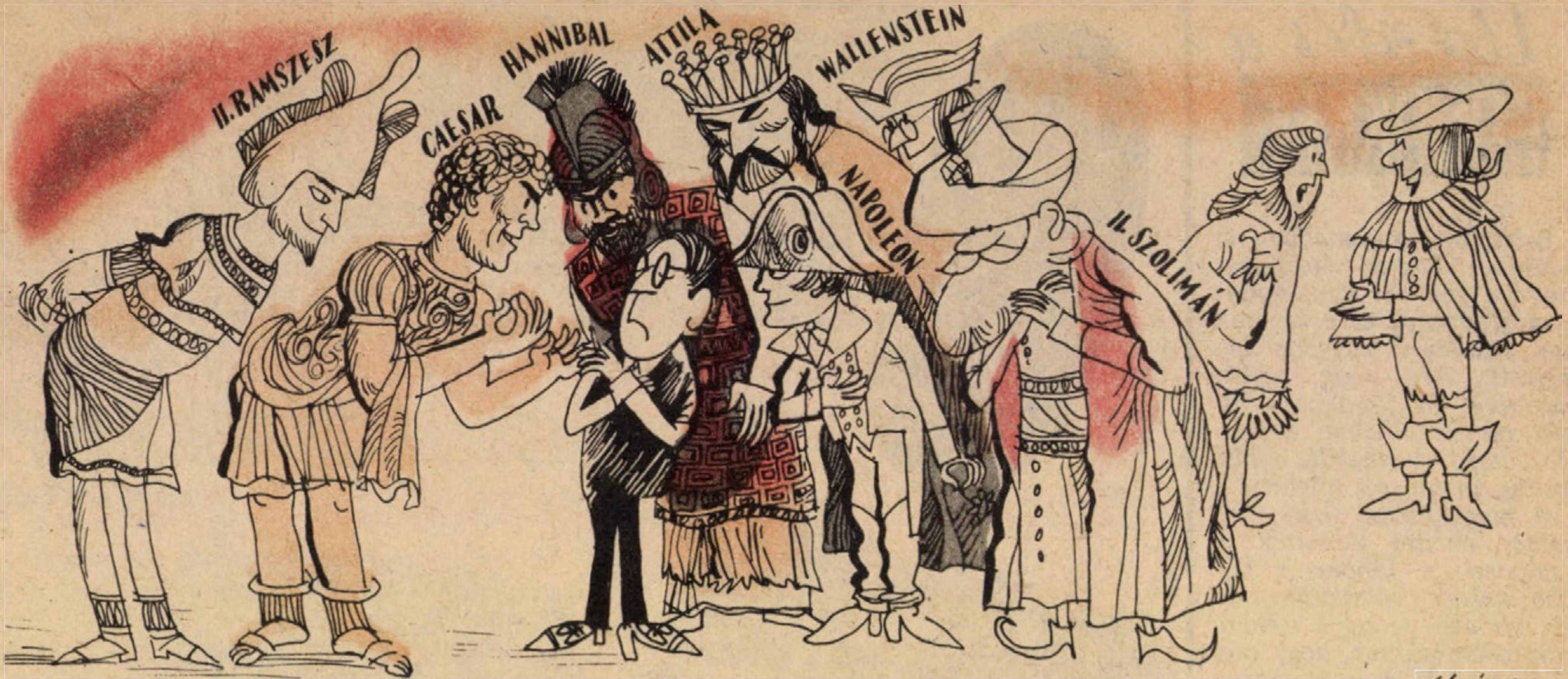
Gratulálunk! Ilyen még nem volt! Eddig azt hittem, hogy vannak olyan dolgok, amiket az emberek nem szívesen tesznek ki a kirakatba.

Úgylátszik, tévedtem.

m.

Világtörténelem

Mészáros András rajza

– Ki az, akinél így be akarnak vágódni?
– Egy történelemíró!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Mikor lesz yoghurt? Majd ha fagy?

Télen nem volt baj a yoghurt-ellátással. Aki mínusz húsz foknál kellemes, hűsítő táplálékra vágyott, az könnyen hozzájuthatott az üdítő yoghurthoz. Vannak aztán különcök, akik nyárvíz idején szeretnek yoghurtot fogyasztani, meleg ellen hideggel szeretnek védekezni. Most viszont alig lehet yoghurtot kapni, vége a mesebeli téli yoghurt-bőségnek. Hova lett a yoghurt? Télre tartalékolják? Vagy Grönlandba exportálják? Vagy valami újítás következtében abált szalonnát készítenek helyette?

Téesz-bürokrácia

Szűr-Szabó József rajza

MINDENFÉLE

Z-nek nincsenek barátai, kénytelen idegenekben csalódni.

*

Néha az örökifjakkal több baj van, mint az ifjakkal.

*

Milyen kár, hogy az állatmeséket nem az állatoknak írják.

*

Y-t igazságtalanul vádolják plágiummal. Ahhoz nem elég olvasott.

*

Sok giccs megtörténik.

*

Csak a géptől követeljük meg, hogy hibátlan legyen.

F. L.

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220 — 64.3542 — Kossuth Nyomda, Budapest — Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180—850. INDEX: 25504